

โรงไฟฟ้า

พลังงานขยะ

สาร

สารวิศวกรรม

COE Newsletter

ปี 2558 ฉบับที่ 3

ประจำเดือน มิถุนายน - กรกฎาคม 2558

ISSN : 1686-1361

ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ นายกมล ตรีรกบุตร นายกสภาวิศวกร นายเกษรา ธีระโกเมน เลขาธิการสภาวิศวกร และนายเกียรติศักดิ์ จันทรา กรรมการสภาวิศวกร เป็นตัวแทนสภาวิศวกร มอบเงินบริจาคผ่านรัฐบาลไทย ในการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากแผ่นดินไหวประเทศเนปาล โดยมีท่านพลเอก อุนพงษ์ เผ่าจินดา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสถานายกพิเศษ แห่งสภาวิศวกร ให้เกียรติในการรับมอบเงินบริจาค ในวันที่ 15 พฤษภาคม 2558 กระทรวงมหาดไทย

เข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เมื่อวันศุกร์ที่ 1 พฤษภาคม 2558 นายประสงค์ ธาราไชย อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2 พร้อมคณะทำงานโครงการสารสภาวิศวกรและสื่อประชาสัมพันธ์สภาวิศวกร เข้าพบ พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับงานด้านวิศวกรรมอาเซียน เพื่อลงสารสภาวิศวกร ฉบับพิเศษ AEC

ประชุมหารือแลกเปลี่ยนการทำงาน สภาวิศวกร โดย นายกมล ตรีรกบุตร นายกสภาวิศวกรพร้อมคณะกรรมการบริหารสภาวิศวกร ประชุมหารือ แลกเปลี่ยนการทำงานกับสภาสถาปนิก ซึ่งนำโดย นายเจตกำจร พรหมโยธี นายกสภาสถาปนิกพร้อมคณะกรรมการบริหาร เพื่อสร้างความเข้มแข็งการทำงานร่วมกันในทุกๆ ด้าน เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2558

จัดงานแถลงข่าว สภาวิศวกร กำหนดจัดงานแถลงข่าว “สถานการณ์แผ่นดินไหวไทย และบทบาทของสภาวิศวกรในการเตรียมรับมือ” เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุของการเกิดแผ่นดินไหว ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเกี่ยวกับภัยพิบัติ ผู้ดำเนินรายการโดย นายกมล ตรีรกบุตร นายกสภาวิศวกร แถลงข่าวถึงประเด็นสำคัญต่างๆ ประกอบด้วย 1) แนะนำสภาวิศวกรในฐานะองค์กรกำกับการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม โดย นายกมล ตรีรกบุตร นายกสภาวิศวกร 2) วิศวกรรมอาสาในสถานการณ์แผ่นดินไหว โดยนายประสงค์ ธาราไชย อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2, ที่ปรึกษาอนุกรรมการประสานงานด้านภัยพิบัติ 3) การควบคุมกำกับดูแลวิศวกรในการออกแบบ และก่อสร้างอาคาร โดย นายเกษรา ธีระโกเมน เลขาธิการสภาวิศวกร 4) การวิเคราะห์สถานการณ์แผ่นดินไหวในประเทศไทย และการเตรียมรับมือด้านโครงสร้างอาคาร โดย นายอมร พิมานมาศ รองเลขาธิการสภาวิศวกร 5) การประสานความร่วมมือกับภาครัฐในสถานการณ์ภัยพิบัติ โดย นายเกียรติศักดิ์ จันทรา กรรมการสภาวิศวกร เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2558 ห้องประชุม ชั้น 6 อาคาร วสท.

มอบเกียรติบัตร เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2558 นายประสงค์ ธาราไชย อุปนายกสภาวิศวกร มอบวุฒิบัตรเพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่สมาชิกสภาวิศวกรที่ทำคะแนนสูงสุดในการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร ประจำเดือนมีนาคม 2558 จำนวน 2 คน ประกอบด้วย 1. นายธนาวุฒิ จงก้าโชค 2. นายอภิรักษ์ ทอนชัย

เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2558 นายกมล ตรีรกบุตร นายกสภาวิศวกร มอบวุฒิบัตร เพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่สมาชิกสภาวิศวกรที่ทำคะแนนสูงสุดในการทดสอบความรู้ ระดับภาคีวิศวกร ประจำเดือน เมษายน 2558 คือ นายปิยวัฒน์ วงศ์หล่อ

ผู้เข้าร่วมงานแถลงข่าว “สถานการณ์แผ่นดินไหว และบทบาทของสภาวิศวกรในการเตรียมรับมือ” จำนวน 32 คน 12 หน่วยงาน ประกอบด้วย สถานีโทรทัศน์ (10 หน่วยงาน) : ช่อง 3, ช่อง 5, ช่อง 9, TNN 24, ASTV NEW 1, NEW 1, News-Tv, มติชน TV, Work point 1, NBT หนังสือพิมพ์ (1 หน่วยงาน) : หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, นิตยสาร (1 หน่วยงาน) : ช่างช่าง

บทความ รูป ข้อเขียนใดๆ ในสารสภาวิศวกรนี้เป็นความรับผิดชอบเฉพาะตนของผู้เขียนเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับสภาวิศวกรและกรรมการสภาวิศวกร

ขณะนี้อยู่ในระหว่างการเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 6 โดยวาระกรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 5 จะสิ้นสุดในเดือนกันยายน 2558 ช่วงเวลานี้จึงเป็นช่วงเวลา Landing หรือช่วงเวลาเก็บงานเดิมและการเตรียมการสำหรับกรรมการชุดใหม่ กิจกรรมตามแผนงานที่แถลงไว้ในที่ประชุมใหญ่เมื่อเดือนเมษายนได้ถูกแปรเป็น Timeline สำหรับทุกที่สภากิจกรมโดยกำหนด Calendar จนถึงเดือนธันวาคม 2559 ตามปีงบประมาณ และงานที่ยังต้องดำเนินการผูกพันต่อเนื่องถึงเดือนมีนาคม 2559 จะมีการประชุมเพื่อติดตามกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ทุกเดือน พร้อมทั้งประเมินประสิทธิผล ซึ่งคาดว่าเมื่อสิ้นสุดงบประมาณจะมีผลการดำเนินการสูงกว่าร้อยละ 80 เมื่อกรรมการชุดใหม่เข้ามารับงานจะสามารถรับลูกต่อ และติดตามงานได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ท่านนายกสภาวิศวกรได้เข้าพบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะสภานายกพิเศษเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม และได้หารือในการเตรียมการแต่งตั้งกรรมการสภาวิศวกรตามมาตรา 24 (3) จึงคาดว่าจะไม่เกิดความล่าช้าในการเปิดสภาวิศวกรสมัยที่ 6

ระเบียบการเงินกำลังอยู่ในระหว่างการสังคายนาใหม่จากระเบียบเดิม 16 ฉบับ ให้เป็นฉบับเดียว ซึ่งคาดว่าจะมีข้อกำหนดต่างๆ กว่าร้อยข้อ โดยมีแนวทางการปรับปรุงให้เกิดความชัดเจนในเรื่องขอบเขต และการอนุมัติค่าใช้จ่าย การปรับปรุงตัวเลขค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้เป็นปัจจุบัน รายการค่าใช้จ่ายที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง และการปฏิบัติงานจริง การป้องกันการแสวงหาประโยชน์ที่ไม่อันควร จำกัดการใช้ดุลยพินิจที่อาจก่อให้เกิดปัญหา และให้แนวทางในกรณีที่ต้องใช้ดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติ ลดขั้นตอน และเวลาในการอนุมัติ และการเบิกจ่ายเพิ่มหมวดการฝากเงิน และการตรวจสอบ ซึ่งระเบียบดังกล่าวเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับกรรมการชุดใหม่ เพื่อลดปัญหาต่างๆ ดังที่พบในการดำเนินงานของกรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 5

มีงานนโยบายใหม่ๆ ที่กรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 6 จะต้องพิจารณา เช่น การปรับปรุง พ.ร.บ. วิศวกร ที่จะต้องใช้เวลาในการพิจารณาอีกมาก บทบาทของสภาวิศวกรกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาเชิงผลลัพธ์ และการจัดตั้งหน่วยงานรับรองมาตรฐานตามที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบ ในหลักการไว้ บทบาทของสภาวิศวกรกับการเปิดเสรีทางการค้า และบริการ การจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน และวิศวกรต่างด้าว การจัดให้มีการเลือกตั้งทางอิเล็กทรอนิกส์ในอนาคต เป็นต้น

หลังเดือนกันยายน 2558 ภายใต้อาณัติของกรรมการชุดใหม่คงจะผลักดันนโยบายต่างๆ เดินไปข้างหน้า เป็นที่พึงของสมาชิก และประชาชนในเรื่องของการพัฒนาประเทศ สังคม และสิ่งแวดล้อมตามความคาดหวังของสมาชิกทั้งหมดที่ได้เลือกท่านไว้

บรรณาธิการแถลง

ทศพร ศรีเยี่ยม (tos@ntec.co.th)

สวัสดีครับท่านสมาชิกสภาวิศวกรทุกท่าน กรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 5 กำลังจะหมดวาระลงในเดือนกันยายน เวลานี้สมาชิกสภาวิศวกรทุกท่านถึงเวลาเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร สมัยที่ 6 แล้วนะครับ ทางสภาวิศวกรได้ส่งบัตรเลือกตั้งให้ท่านสมาชิกทั้งหมดแล้ว โดยกำหนดเวลาหมดเขตส่งบัตรลงคะแนนเลือกตั้งภายในวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 นี้

ขอเชิญชวนท่านสมาชิกลงคะแนนเลือกผู้สมัครที่ท่านคิดว่าจะเป็นตัวแทนของวิศวกรไทยเพื่อทำหน้าที่กรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 6 สำหรับสภาวิศวกรนั้น ในการประชุมกรรมการสภาวิศวกรที่ผ่านมาได้กำหนดให้จัดทำสารสภาวิศวกรเป็นรายสองเดือนจากที่เคยออกสารสภาวิศวกรรายสามเดือน ทำให้เราพบกันเร็วขึ้นนะครับ

สำหรับสารสภาวิศวกรฉบับนี้ ท่านผู้อ่านจะได้รับข่าวสาร และกิจกรรมของสภาวิศวกร และสาระความรู้เรื่องราวทางวิศวกรรมในคอลัมน์ประจำสารสภาวิศวกรฉบับนี้เรื่องน่าสนใจ อาทิ การจัดการภัยพิบัติ, การยอมรับทางวิชาชีพ (Professional Recognition), การเตรียมความพร้อมของวิศวกรกับการเปิด AEC, ประสบการณ์ทำงานใน สปป. ลาว, แนวคิดการจัดการขยะในชุมชน, งาน Expo ที่มีสถาน และเรื่องราวไทยเทคของวงการวิศวกรรมเรื่องล้ำของรถยนต์ไร้คนขับสำหรับวิศวกรทุกท่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวงการวิศวกรรมตอนนี้เป็นเรื่องการเตรียมตัวเปิด AEC ในต้นปีหน้า และการลงทุนภาครัฐในเรื่องระบบราง สารสภาวิศวกรได้มีโอกาสเข้าสัมภาษณ์ท่านรัฐมนตรีคมนาคม พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง ได้รับฟังแผนงานของกระทรวงคมนาคมในเรื่องระบบรางที่รัฐบาลนี้ตั้งใจอย่างเต็มที่ ในการที่จะเร่งให้เกิดโครงการภายในปีนี้ ผมเองเชื่อว่าการลงทุนเรื่องระบบรางนี้จะใช้อนาคตประเทศไทย สร้างงานวิศวกรรม และการก่อสร้าง, รวมถึงการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเกิดเมืองบริวารตามสถานี

ทางสารสภาวิศวกรจะได้นำบทสัมภาษณ์ของท่านรัฐมนตรีคมนาคมมาลงในสารสภาวิศวกรฉบับต้อนรับ AEC ถึงเวลาแล้วที่วิศวกรทุกท่าน ต้องเตรียมตัวรับกับโอกาสอนาคตในประเทศไทยครั้งนี้

สภานายกพิเศษ พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
**รายนามคณะกรรมการสภาวิศวกร
 สมัยที่ 5 (พ.ศ. 2555-2558)**

กรรมการสภาวิศวกร

- นายจ่ารัฐ มาลัยกรอง
- นายวินิต ช่อวิเชียร
- นายมงคล มงคลวงศ์โรจน์
- นายสิริชัย ทองนิล
- นายจักรพงษ์ อุทธาสิน
- นายพิพิต ล้ายอง
- นายชัชวาลย์ คุณคำชู
- นายอมร พิมานมาศ
- นายมงคล ต่างรงค์ศรี
- นายสมศักดิ์ ต่างเลิศ
- นายบวร วงศ์สินอุดม
- นายเยี่ยม จันทระประสิทธิ์
- นายเกียรติศักดิ์ จันทร์ธา
- นายสง่า ศุภโชคพาณิชย์
- นายกิตติ ทรัพย์วิสุทธิ

นายกสภาวิศวกร
 นายกมล ตรรกบุตร

อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1
 นายการุญ จันทรางศุ

อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2
 นายประสงค์ ธาราไชย

เลขาธิการสภาวิศวกร
 นายเกชา ธีระโกเมน

เหรัญญิกสภาวิศวกร
 นายพิชญา จันทรานูวัฒน์

คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์

ที่ปรึกษา กมล ตรรกบุตร, จ่ารัฐ มาลัยกรอง, สุวัฒน์ เขาว์ปรีชา, วีระพงษ์ ศรีนวกุล, Dr. Gregory L.F. Chiu
 ประธานอนุกรรมการ ประสงค์ ธาราไชย รองประธานอนุกรรมการ นิพนธ์ ไข่อธิภิญโญ,
 อนุกรรมการ ทศพร ศรีเยี่ยม, นิรมล ทิรานนท์,คมสัน เหล่าศิลป์เจริญ, ปราณิ ศรีสุโกส, สุจิต ครอบประเสริฐศักดิ์,
 ธีระศรัย ณะสมบุญ,วรรณสิริ พันธุ์อุไร, ธีระ ธาราไชย, เอกรินทร์ วาสนาส่ง, จิตรเกษม งามนิล, ไกร ตั้งสง่า,
 ธเนศ วีระศิริ, อภิชาติ วงศ์กักรัตกุล
เลขานุการอนุกรรมการ ธรรมจารี เสริมทองกลาง
ผู้ช่วยเลขานุการอนุกรรมการ เพ็ญพิรุฬห์ ศรีประสาธน์

คณะทำงานโครงการสารสภาวิศวกร และสื่อประชาสัมพันธ์สภาวิศวกร

ที่ปรึกษา ประสงค์ ธาราไชย
 ประธานคณะทำงาน ทศพร ศรีเยี่ยม
 คณะทำงาน คมสัน เหล่าศิลป์เจริญ, สุจิต ครอบประเสริฐศักดิ์, วรรณสิริ พันธุ์อุไร, ธีระ ธาราไชย, เอกรินทร์ วาสนาส่ง,
 ไกร ตั้งสง่า, มานพ ศรีตุลยโชติ, อมร พิมานมาศ
เลขานุการคณะทำงาน ธรรมจารี เสริมทองกลาง
ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน เพ็ญพิรุฬห์ ศรีประสาธน์, สายชล วังบุญคง
จัดรูปเล่ม และประสานงาน บริษัท โอ.เอส.พรินต์ติ้ง เฮ้าส์ จำกัด

ผู้ตรวจสภาวิศวกร นายมนต์ชัย ราบรินทวีสุข, นายสุชุม สุขพันธ์ไพธาราม, นายวิรัช กายูจนพิบูลย์

**คณะกรรมการจรรยาบรรณ
 สมัยที่ 5 (พ.ศ. 2557-2560)**

ประธานกรรมการจรรยาบรรณ นายเกษม กุหลาบแก้ว
กรรมการจรรยาบรรณ นายสนั่น ศิริอ่อน, นายไกรวุฒิ เกียรติโกมล, นายจิม พันธุมโกมล, นายสุวิชัย ลิมทอง, นายเอก ศิริพานิชกร
 นายมัน ศรีเรือนทอง, นายสินธุ์ บุญสิทธิ์, นายชัชวาลย์ ลิ้มพันธ์ุ, นางพุลพร แสงบางปลา, นายจุลละพงษ์ จุลละโพธิ์, นายวิเชียร บุษย์บัณฑูร
 นายยุทธชัย บรรเทึงจิตร, นางสาวสมสงวน บุราคม, นายเยี่ยม จันทระประสิทธิ์

เรื่องที่ 1

นายเสื่อได้รับใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ได้รับการว่าจ้างให้ทำการสำรวจความเสียหายและให้คำแนะนำแก่อาคารทาวนเฮาส์ 3 ชั้น ซึ่งเกิดการทรุดตัว และแตกร้าวในโครงการหนึ่ง โดยนายเสื่อได้ไปทำการสำรวจเฉพาะอาคารที่ได้รับการว่าจ้าง แต่มิได้เข้าไปสำรวจอาคารข้างเคียง และสภาพแวดล้อมบริเวณใกล้เคียง ประกอบกับมิได้นำผลการตรวจสอบสภาพชั้นดินซึ่งอยู่ในความครอบครองของบริษัทที่นายเสื่อทำงานอยู่มาใช้ประกอบการพิจารณา แต่กลับนำข้อมูลของวิศวกรผู้ออกแบบอาคารเดิมที่เกิดเหตุมาใช้ ซึ่งข้อมูลการออกแบบเดิมนั้นค่าส่วนความปลอดภัยไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ต่อมานายเสื่อได้ทำหนังสือให้ความเห็นว่าการเสียหายเกิดจากการต่อเติมอาคารของบ้านข้างเคียงซึ่งมีโครงสร้างเชื่อมต่อกันทำให้เกิดการรูดรั้งจากการทรุดตัวของฐานราก การกระทำของนายเสื่อเป็นการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติ และวิชาการ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายเสื่อ ในความผิดตามข้อ 3 (2) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543 โดยมีกำหนดระยะเวลา 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

เรื่องที่ 2

นายสิงห์ได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกรสาขาวิศวกรรมโยธาได้รับงานออกแบบคำนวณอาคารพักอาศัยสองชั้น จำนวน 29 หลัง ในโครงการแห่งหนึ่ง โดยมีนายกระติง ซึ่งมีวิศวกรเป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมาเจ้าของกรรมสิทธิ์บ้านหลังหนึ่งได้ ตรวจสอบพบว่าอาคารก่อสร้างมิได้เป็นไปตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต จึงได้ร้องเรียนไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่น ปรากฏว่านายสิงห์ได้ทำการร่วมมือกับบริษัทเจ้าของโครงการยื่นเรื่องขออนุญาตดัดแปลงอาคารดังกล่าวย้อนหลัง โดยทำการแก้ไขแบบ และรายการคำนวณใหม่ให้ตรงกับที่ได้มีการก่อสร้างจริง คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่านายสิงห์ในฐานะผู้ออกแบบคำนวณเมื่อทราบเรื่องการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต ควรแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแต่กลับเพิกเฉยไม่ดำเนินการแต่อย่างใด ประกอบกับแบบแปลน และรายการคำนวณไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติ และวิชาการ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายสิงห์ ในความผิด ตามข้อ 3 (2) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543 โดยมีกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

เรื่องที่ 3

นายมังกรได้รับใบอนุญาตระดับภาคีวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ได้รับจ้างทำการปรับปรุง และต่อเติมอาคารพาณิชย์ 4 ชั้น โดยมีได้มีการยื่นขออนุญาตดัดแปลงอาคารกับเจ้าพนักงานท้องถิ่น ระหว่างก่อสร้างผู้ว่าจ้างได้ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงงานเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ปรากฏในสัญญาด้วยวาจา มิได้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น เพิ่มงานต่อเติมหลังคา และสร้างห้องน้ำเพิ่มในชั้นบนสุด โดยนายมังกรได้ทำการฝังท่อขนาด 4 นิ้ว ตั้งแต่ชั้น 4 ลงมาจนถึงชั้นล่างสุดไว้ก่อนตั้งแต่ขณะเริ่มทำการก่อสร้าง และภายหลังได้ทำการสกัดบริเวณพื้นผิวคานรอบท่อที่ฝังไว้เพื่อต่อเชื่อมท่อ แต่ผู้ว่าจ้างเข้าใจว่า นายมังกรได้ทำการเจาะคานเพื่อจะฝังท่อ คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า นายมังกรทำการออกแบบคำนวณตามขั้นตอนประกอบกับการฝังท่อระบายน้ำขนาด 4 นิ้วไว้ก่อนขณะก่อสร้าง ถือเป็นการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการแล้วแต่การที่นายมังกรเข้ารับทำงานโดยทราบก่อนแล้วอาคารดังกล่าวไม่สามารถยื่นขออนุญาตแก้ไขดัดแปลงให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ได้ แต่ก็ยังรับทำงานนี้ ถือว่าเป็นการสนับสนุนให้มีการทำผิดกฎหมาย คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็น สมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายมังกร ในความผิดตามข้อ 3(2) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณ อันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543 โดยมีกำหนดระยะเวลา 6 เดือน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

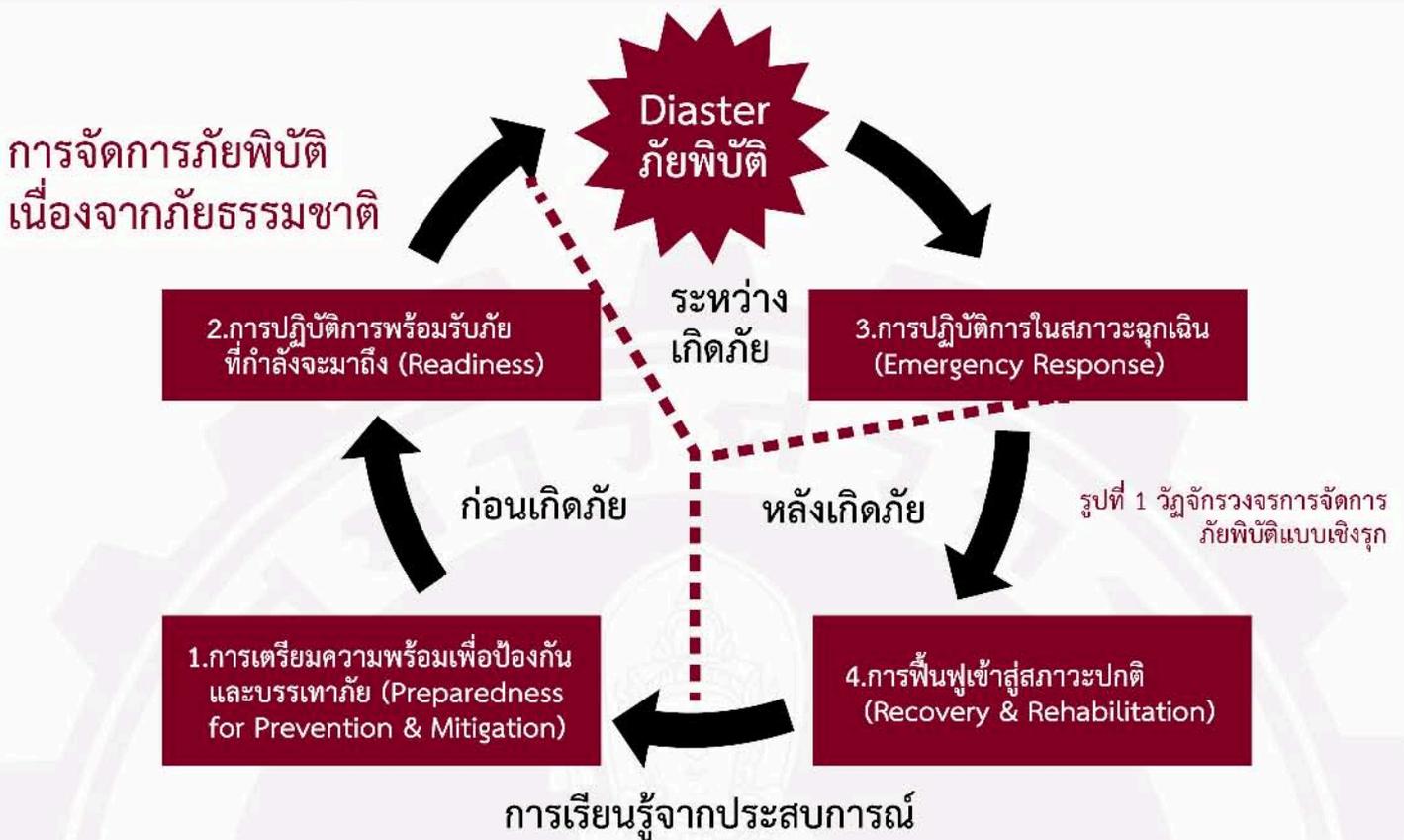
เรื่องที่ 4

นายหนูได้รับใบอนุญาตระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ได้รับออกแบบป้ายโฆษณาโดยมีความสูง 22 เมตร ยาว 31.5 เมตร ขนาด 1,024 ตารางเมตร จำนวน 2 ป้าย ห่างกัน 4 เมตร แต่ในการก่อสร้างจริงเหลือเพียงหนึ่งป้ายมีความสูง 47 เมตรยาว 82 เมตรขนาด 3,854 ตารางเมตร ซึ่งไม่เป็นไปตามแบบที่ได้รับอนุญาต โดยมีนายไก่เป็นผู้ควบคุมงาน ต่อมาป้ายโฆษณาดังกล่าวได้ล้มลงทับอาคารข้างเคียง เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต และบาดเจ็บหลายราย จากการตรวจสอบพบว่าสาเหตุเกิดจากการก่อสร้างที่ไม่เป็นไปตามแบบ แต่เมื่อคณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแบบแปลนแล้ว พบข้อบกพร่องรายละเอียดของแบบ (Detail Drawing) ในเรื่องการเชื่อมโครงสร้างตามแบบ ซึ่งนายหนูได้ออกแบบให้ใช้วิธีการเชื่อมรอยต่อทุกจุด แต่มิได้ระบุรายละเอียดวิธีการเชื่อมต่อของเหล็กโครงสร้างไว้ในแบบ และเมื่อสร้างจริงกลับใช้วิธีการใส่สลักเกลียว อันเป็นความประมาท เลินเล่อที่ไม่ตรวจสอบแบบให้ถูกต้องก่อนลงลายมือชื่อ คณะกรรมการจรรยาบรรณ จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของนายหนู เพื่อให้ใช้ความระมัดระวังในการประกอบวิชาชีพให้มากขึ้นกว่าเดิม ในความผิดตามข้อ 3 (2) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. 2543 ส่วนกรณีนายไก่ได้ข้อเท็จจริงว่าไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมงานก่อสร้างป้ายโฆษณา เนื่องจากมีผลการตรวจสอบลายมือชื่อจากกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่ามีการปลอมลายมือชื่อของนายไก่จริง คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ยกข้อกล่าวหา นายไก่

เรื่องที่ 5

นายม้าได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ได้ทำการควบคุมการทำเหมืองแร่ในเขตประทานบัตรติดต่อกัน 2 แปลง โดยทำการเปิดหน้าดินและผลิตแร่ไปก่อนที่จะได้รับหนังสืออนุญาตแล้วจากปจกกรมป่าไม้ และใบอนุญาตให้มิใช่และขนย้ายวัตถุระเบิดจากกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับป่อเหมืองมีลักษณะค่อนข้างสูงชัน ไม่มีการทำป่อเหมืองเป็นขั้นบันได คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า จากการไปตรวจสอบพื้นที่ประทานบัตร ปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการส่งลำเข้าไปเปิดเหมืองในเขตประทานบัตรทั้งสองจริง เนื่องจากเป็นแนวเขตติดต่อกัน และมีการเปิดป่อเหมืองในลักษณะที่ไม่ปลอดภัย เห็นได้ว่านายม้าได้ละเลยไม่เอาใจใส่เท่าที่ควรในเรื่องของการรักษาแนวเขตเหมืองแร่ ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในโครงการทำเหมือง และมีความบกพร่องในการปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ คณะกรรมการจรรยาบรรณจึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2543 โดยมีกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

รูปที่ 1 วัฏจักรวงจรการจัดการภัยพิบัติแบบเชิงรุก

การเรียนรู้จากประสบการณ์

ภัยพิบัติที่เกิดจากธรรมชาติมีหลายอย่างเช่น น้ำท่วม น้ำแล้ง น้ำเสีย แผ่นดินไหว คลื่นยักษ์สึนามิเนื่องจากแผ่นดินไหวใต้ทะเล ลมพายุต่างๆ และ คลื่นในทะเลเนื่องจากลมพายุ (Storm Surge) และ ไฟป่า เป็นต้น ในอดีตการจัดการภัยธรรมชาติในประเทศไทยยังเป็นแบบตั้งรับ (Reactive Response) โดยการจัดการเน้นหนักในด้านการบรรเทาภัยพิบัติตามสถานการณ์หน้างานที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ซึ่งได้แก่การปฏิบัติการกู้ภัยในสถานะฉุกเฉิน เพื่อช่วยเหลือปกป้องผู้ประสบภัย และทรัพย์สิน และการปฏิบัติการการฟื้นฟูจิตใจการรักษาพยาบาลผู้ประสบภัย และบูรณะสิ่งของที่เสียหายสร้างใหม่ให้กลับสู่สภาพเดิม ซึ่งการปฏิบัติการดังกล่าวในอดีตยังถือว่าด้อยประสิทธิภาพ และไม่ครบวงจร เพราะขาดการเตรียมความพร้อม และการพร้อมรับมือซึ่งทำให้จำนวนผู้ประสบภัย และมูลค่าความเสียหายของทรัพย์สินมีจำนวนมากมาย

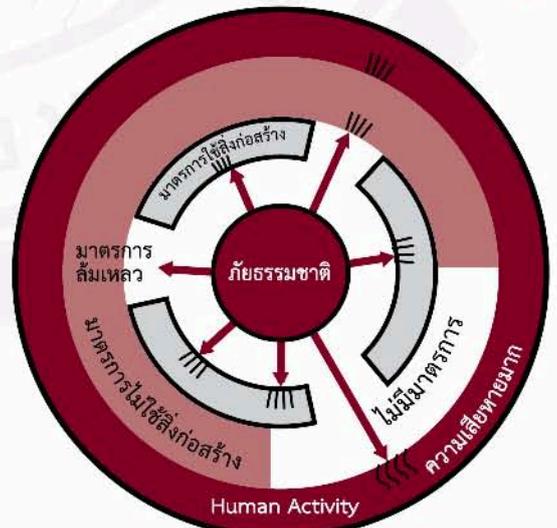
อย่างไรก็ตามการจัดการภัยพิบัติเนื่องจากภัยธรรมชาติในปัจจุบันประเทศไทยได้พัฒนาสูงขึ้นไประดับหนึ่งคือมีการนำเอาวิธีการจัดการภัยพิบัติแบบเชิงรุก (Proactive Response) ซึ่งมีประสิทธิภาพมากกว่าเข้ามาใช้ โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนคือ 1) การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันบรรเทาภัยพิบัติ (Preparedness) 2) การปฏิบัติการพร้อมรับมือกับภัยที่กำลังจะมาถึง (Readiness) 3) การปฏิบัติการช่วยเหลือในสถานะฉุกเฉิน (Emergency Response) และ 4) การฟื้นฟูหลังที่ภัยพิบัติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อให้สถานะการณ์เข้าสู่สภาวะปกติ (Rehabilitation) ดังแสดงไว้ในวัฏจักรในรูปที่ 1 การจัดการแบบเชิงรุกอย่างบูรณาการ ทำให้สามารถลดจำนวนผู้ประสบภัย ผู้เสียชีวิต และจำนวนความเสียหายลงได้มาก ตัวอย่างของการเตรียมความพร้อมได้แก่ การสำรวจ ศึกษา วางแผน และออกแบบระบบป้องกันภัย การฝึกอบรมให้ความรู้และประสบการณ์ต่อเจ้าหน้าที่ การฝึกซ้อมและอบรมเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการ และประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง การจัดหาอุปกรณ์ และจัดเตรียมสิ่งของในการบรรเทาภัยพิบัติ การพยากรณ์ภัยพิบัติล่วงหน้า และการวางแผนเตรียมพร้อมรับมือกับภัยที่กำลังจะมาถึง เป็นต้น

มาตรการการเตรียมพร้อมรับภัยนี้ ประกอบด้วยมาตรการสองแบบใหญ่ๆ คือ มาตรการใช้สิ่งก่อสร้าง (Structural Measures) และไม่ใช่สิ่งก่อสร้าง (Non-Structural Measures) ซึ่งมาตรการทั้งสองแบบสามารถนำมาประยุกต์ใช้ แบบผสมผสานกัน ได้ทำให้การป้องกันภัยบรรเทาภัยพิบัติประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังแสดงไว้ในรูปที่ 2 มาตรการใช้สิ่งก่อสร้างได้แก่ การสร้าง

สิ่งก่อสร้าง เช่น เขื่อน ทำนบกั้นน้ำท่วม อาคารหลบภัยลมพายุ คลื่นยักษ์สึนามิ และ Storm Surge เป็นต้น ส่วนมาตรการไม่ใช่สิ่งก่อสร้างได้แก่ การให้ที่ดินอย่างเหมาะสมการวางผังเมือง และการสร้างที่อยู่อาศัย และเขตอุตสาหกรรมการออกแบบอาคารที่อยู่อาศัย การควบคุมการให้ทรัพยากรธรรมชาติ และควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมการออกกฎหมาย และระเบียบควบคุม การจัดตั้งจัดการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติ ระบบการพยากรณ์เตือนภัยล่วงหน้า การฝึกซ้อมเจ้าหน้าที่ และประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น

มาตรการใช้สิ่งก่อสร้างต้องใช้งบประมาณและเวลาในการดำเนินงานมากแต่ผลการควบคุม และบรรเทาภัยพิบัติในแต่ละจุดจะมีประสิทธิภาพเด่นชัดมาตรการไม่ใช่สิ่งก่อสร้างสามารถทำได้เร็ว และใช้งบประมาณน้อย และให้ผลถึงระดับหนึ่ง การให้มาตรการทั้งสองร่วมกัน จะเพิ่มความสำเร็จของโครงการป้องกันบรรเทาภัยพิบัติได้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และมีความยั่งยืนตลอดไป

การป้องกันความเสียหาย และการจัดการภัยธรรมชาติแบบบูรณาการ

รูปที่ 2 การลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติโดยใช้มาตรการใช้สิ่งก่อสร้าง และมาตรการไม่ใช้สิ่งก่อสร้าง

การยอมรับทางวิชาชีพ (Professional Recognition)

ในขณะที่การเปิดเสรีด้านบริการวิชาชีพวิศวกรรมใกล้เข้ามาทุกทีจึงอยาก จะชี้ให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศไทยให้เห็นความสำคัญของใบ อนุญาตการประกอบวิชาชีพ ระดับของใบอนุญาต การพัฒนาวิชาชีพต่อเนื่อง การเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ รวมทั้งการจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ทั้งนี้ ควรทราบว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในกลุ่มประเทศอาเซียน และกลุ่ม นอกประเทศอาเซียนต่างมีความตื่นตัวในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และได้มีผู้จดทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ในกลุ่มประเทศอาเซียน เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย และสิงคโปร์ มากกว่าประเทศไทยสิบเท่า แม้กระทั่งประเทศพม่าก็มี วิศวกรวิชาชีพอาเซียนมากกว่าประเทศไทย

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไทยกว่าร้อยละ 85 เป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาต การประกอบวิชาชีพระดับภาคีวิศวกร หรือ Associate Engineer ซึ่งอาจไม่ เป็นที่ยอมรับในการจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน ที่ต้องมีคุณสมบัติเป็น Professional Engineer ทั้งๆ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไทยเหล่านี้อาจ มีประสบการณ์มากกว่า 7 ปี และมีประสบการณ์รับผิดชอบโครงการมากกว่า 2 ปี ตามข้อกำหนด จึงเป็นเรื่องที่น่าเสียดายที่การที่ปล่อยปละละเลยในการ เลื่อนระดับใบอนุญาตทำให้เสียโอกาสและการยอมรับทางวิชาชีพ

หมายเหตุ

1. ผู้ประกอบวิชาชีพควบคุมในประเทศไทยมี 4 ระดับคือ ภาคีวิศวกร หรือ associate engineer สามัญวิศวกร หรือ Professional Engineer วุฒิวิศวกร หรือ Senior Professional Engineer ภาคีวิศวกรพิเศษ หรือ Adjunct Engineer
2. สภาวิศวกรจะต้องดำเนินการแก้ไข เอกสารที่เรียกว่า assessment statement เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ Asean Chartered Professional Engineer Coordinating Committee – ACPECC จึงจะ ทำให้ภาคีวิศวกรที่มีประสบการณ์มากกว่า 7 ปี และมีประสบการณ์รับผิดชอบ โครงการมากกว่า 2 ปี สามารถจดทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไทยจำนวนมาก ไม่มี หรือไม่นิยมพจนามบัตร

คนที่คุ้นเคยกับการติดต่อธุรกิจกับฝรั่ง หรือญี่ปุ่น จะทราบว่าเขาให้ ความสำคัญกับนามบัตรเป็นอย่างยิ่ง เพราะนามบัตรเป็นการแนะนำตน ตำแหน่งหน้าที่การงาน หากเป็นผู้ประกอบวิชาชีพจะแสดงสถานภาพทาง วิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับ เช่น ตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งดอกเตอร์ ศาสตราจารย์ รองหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ เป็นต้น ตำแหน่งทางวิชาชีพ ได้แก่ ตำแหน่งกรรมการหรือสมาชิกในสมาคมวิชาชีพ เป็นต้น ซึ่งเป็นการ สร้างการยอมรับทางวิชาชีพหรือ Professional Recognition ที่มีความ สำคัญ และจำเป็นสำหรับคนที่พบกัน และอาจมีธุรกิจร่วมกัน คนที่ไม่มี ตำแหน่งทางวิชาการหรือวิชาชีพที่เป็นที่ยอมรับจะกลายเป็นบุคคลที่ไม่พึง ประารถนา สมัครงานและหางานทำยาก คนที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ เสมือนเป็นผู้ไร้สังกัดทางวิชาชีพ ซึ่งเห็นได้ชัดในประเศศอย่างมาเลเซีย และ สิงคโปร์

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมไทยปล่อยปละละเลยในเรื่องการเลื่อน ระดับใบอนุญาต การเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ การพัฒนาตนเองอย่าง ต่อเนื่องอีกต่อไป และควรสร้างโอกาสให้กับตนเอง ด้วยการขอจดทะเบียนเป็น วิศวกรวิชาชีพอาเซียน เพราะโลกกำลังกลายเป็นโลกที่ไร้พรมแดน สำหรับผู้ที่มีคุณสมบัติเป็นที่ยอมรับเท่านั้น ถึงแม้ว่าผู้ที่เป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน หรือ Asean Chartered Professional Engineer ACPE ยังอาจไม่เห็น ประโยชน์ที่จะได้รับที่ชัดเจนในขณะนี้ แต่หากมองในแง่ของการยอมรับ ก็สามารถกล่าวได้ว่าที่เป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนนั้น คือ ผู้ที่ได้รับการยอมรับ หรือ Recognized ในกลุ่มประเทศอาเซียนที่มีคุณสมบัติ และความสามารถ ในการประกอบวิชาชีพในระดับข้ามชาติได้ และอาจเป็นที่ยอมรับที่มากขึ้น ในประเทศของตนเองด้วย

ข่าวฝากถึงสมาชิกสภาวิศวกร

การเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกรสมัยที่ 6 (พ.ศ.2558 – พ.ศ.2561)

สมาชิกสามัญจะได้รับบัตรเลือกตั้งกรรมการสภาวิศวกร ที่สำนักงานสภาวิศวกรได้จัดส่งไปให้แล้ว ขอให้สมาชิกเลือกบุคคลที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมเป็นกรรมการ สภาวิศวกร โดยการกากบาทในช่องหน้าหมายเลขประจำตัวผู้สมัครตามมาตรา 24(1) บัตรสีเหลืองจำนวนไม่เกิน 10 คน และตามมาตรา 24(2) บัตรสีแดงจำนวน ไม่เกิน 5 คน (กากบาทเกินบัตรเสีย กาไม่ถึงไม่เป็นไร) แล้วนำบัตรเลือกตั้งทั้งสีเหลืองและสีแดงใส่ซองที่สภาวิศวกรเตรียมให้ ส่งไปที่ ตู้ ปณ.123 รongเมืองเท่านั้น

ภายในวันที่ 3 กรกฎาคม 2558 ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อที่ 1303 หรือ 02-935-6868

อนึ่งจำนวนกรรมการตามมาตรา 24(1) 10 คนที่จะได้รับการเลือกตั้ง จะนับจากคะแนนสูงสุดของแต่ละสาขา (7 สาขา) 7 คนก่อน อีก 3 คนที่เหลือจะนับจาก คะแนนสูงสุดรองลงมาจาก 7 คนแรก ในสาขาหนึ่งจะมีได้ไม่เกิน 2 คนยกเว้นกรณีไม่มีผู้สมัครหรือสมัครไม่ครบทุกสาขา ส่วนมาตรา 24(2) จำนวนกรรมการที่จะได้ รับการเลือกตั้ง 5 คน นับจากคะแนนสูงสุดของแต่ละสาขาเรียงลำดับ (ได้แค่ 5 สาขา) ส่วนกรรมการสภาวิศวกรอีก 5 คน จะมาจากการแต่งตั้งโดยที่ประชุมคณะ รัฐมนตรี จากการเสนอชื่อของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย (สภานายกพิเศษแห่งสภาวิศวกร)

1303 สภาวิศวกรเปิดใช้หมายเลขพิเศษ
COE Call Center

สำหรับให้บริการสมาชิกสภาวิศวกร

เปิดให้บริการแล้วตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

เรื่องจากคณะกรรมการสวัสดิการ

โครงการส่งเสริมกิจกรรมยุววิศวกร และสร้างเครือข่ายกับคณะวิศวกรรมศาสตร์

สภาวิศวกร โดยคณะกรรมการสวัสดิการ กำหนดให้มีโครงการส่งเสริมกิจกรรมยุววิศวกร และสร้างเครือข่ายกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาที่กำลังจะจบการศึกษารับทราบวิธีการ และขั้นตอนการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ความสำคัญของการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม แนะนำวิธีการปฏิบัติตนก่อนเข้าสู่วิชาชีพวิศวกรรม สร้างเครือข่ายวิศวกรและความสัมพันธ์ที่ีระหว่างวิศวกรรุ่นพี่ วิศวกรรุ่นน้อง รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาทักษะ ความรู้ และความสามารถในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในด้านเทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม โดยการจัดสัมมนาเรื่อง “แนะนำความรู้ในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม” ขึ้น ดังนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 23 เมษายน 2558 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 70 คน

ครั้งที่ 2 วันที่ 26 เมษายน 2558 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพฯ มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 259 คน

ครั้งที่ 3 วันที่ 29 เมษายน 2558 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 162 คน

ครั้งที่ 4 วันที่ 7 พฤษภาคม 2558 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ภาควิชาวิศวกรรมวัสดุ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 60 คน

ครั้งที่ 5 วันที่ 8 พฤษภาคม 2558 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กรุงเทพฯ มีผู้สนใจเข้าร่วมสัมมนา 104 คน

ทั้งนี้ สถาบันการศึกษาใดที่มีความประสงค์ให้สภาวิศวกรร่วมจัดโครงการส่งเสริมกิจกรรมยุววิศวกร และสร้างเครือข่ายกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ ให้แก่นักศึกษา สามารถยื่นหนังสือถึงสภาวิศวกรเพื่อแจ้งความประสงค์ พร้อมทั้งกำหนดการที่จะให้สภาวิศวกรเข้าร่วมจัดกิจกรรมดังกล่าวได้ตั้งแต่วันที่ 30 พฤศจิกายน 2558

ภาพกิจกรรม และข้อมูลสถานที่

• วันที่ 23 เมษายน 2558 ณ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

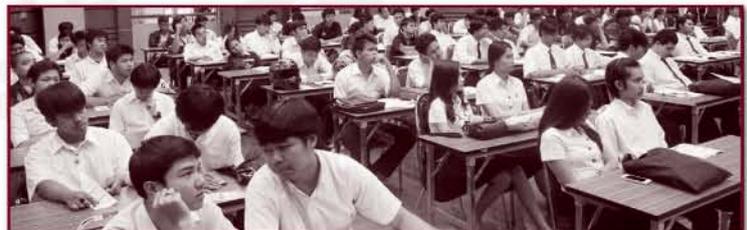
• วันที่ 26 เมษายน 2558 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ กรุงเทพฯ

• วันที่ 29 เมษายน 2558 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศรีราชา จังหวัดชลบุรี

• วันที่ 7 พฤษภาคม 2558 เวลา 13.00 – 16.00 น. ณ ภาควิชาวิศวกรรมวัสดุ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพฯ

• วันที่ 8 พฤษภาคม 2558 เวลา 09.00 – 12.00 น. ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กรุงเทพฯ

วิศวกรไทย พร้อมไป AEC

ในการประชุมคณะกรรมการประสานงานด้านวิศวกรรมวิชาชีพอาเซียน (ACPECC) ครั้งที่ 28 วันที่ 6 พฤษภาคม 2558 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย สภาวิศวกรในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลการจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียนของประเทศไทย ได้เสนอรายชื่อวิศวกรไทยผู้สมัครสมบัติเป็นไปตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม (MRA on Engineering Services) อย่างเป็นทางการเรียบร้อยแล้ว และมีวิศวกรไทยได้รับการรับรองการจดทะเบียนเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียนในครั้งนี้อยู่จำนวน 24 คน ปัจจุบันมีวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE) จำนวนทั้งสิ้น 1,252 คน รายละเอียดปรากฏดังตาราง

ประเทศสมาชิก	วิศวกรวิชาชีพอาเซียน
บรูไน	2
กัมพูชา	-
อินโดนีเซีย	478
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	-
มาเลเซีย	207
เมียนมา	101
ฟิลิปปินส์	77
สิงคโปร์	229
ไทย	24
เวียดนาม	134
รวมทั้งหมด	1,252 คน

เป็นที่น่ายินดีและภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่ประเทศไทยมีวิศวกรวิชาชีพอาเซียนจดทะเบียนอย่างเป็นทางการเรียบร้อยแล้ว และมีความพร้อมในการเข้าไปให้บริการทางวิชาชีพวิศวกรรมในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้งนี้ วิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE) จะต้องขอจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพต่างด้าวจดทะเบียน (RFPE) ในประเทศผู้รับก่อนเข้าไปทำงาน ซึ่งในขั้นตอนนี้สภาวิศวกรขอเรียนให้ท่านสมาชิกที่สนใจจะขอจดทะเบียน ACPE ทราบว่าการดำเนินการดังกล่าวมิได้มีความยุ่งยากแต่ประการใด เนื่องจากการยื่นคำขอจดทะเบียน RFPE ไม่ได้เป็นการตรวจสอบ หรือรับรองคุณสมบัติซ้ำซ้อน แต่เป็นกระบวนการขออนุญาตการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมในประเทศผู้รับที่เป็นสมาชิกอาเซียน โดยวิศวกร RFPE จะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎหมายการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมภายในประเทศนั้น ๆ ตามข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรม

เมื่อได้รับการรับรองการจดทะเบียน RFPE เรียบร้อยแล้ว วิศวกรผู้นั้นจะสามารถดำเนินการขอวีซ่าประเภททำงาน, ใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) หรือเอกสารอื่นใดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถพำนักอยู่ในประเทศผู้รับได้ในระยะเวลาตามสัญญาจ้างงาน /โครงการ หรือยาวนานกว่าการเดินทางเข้าไปด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการท่องเที่ยวนั่นเอง

สภาวิศวกรจึงขอเชิญชวนวิศวกรไทยยื่นขอจดทะเบียนวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ACPE) เพื่อเตรียมพร้อม และเพิ่มโอกาสในการก้าวเป็นวิศวกรระดับสากลต่อไป

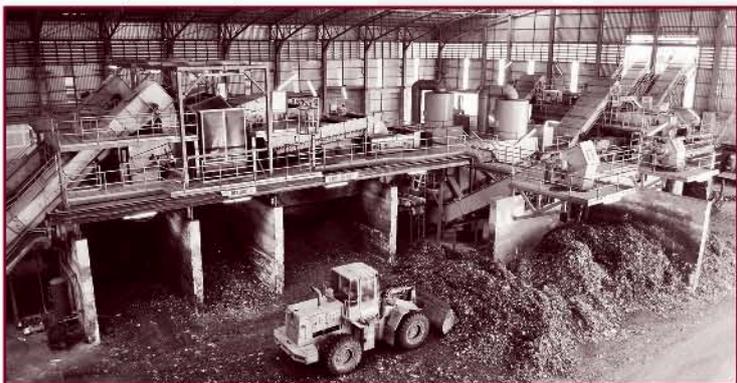
การจัดการปัญหาขยะชุมชน แนวคิดภาครัฐในการจัดการปัญหาขยะ

ขยะชุมชนที่เกิดขึ้นทุกวัน หน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ ที่มีภาระหน้าที่ในการจัดการขยะชุมชนนี้ได้แต่ทำหน้าที่ในการเป็น ผู้รวบรวม และขนส่งไปยังบ่อขยะซึ่งเป็นบ่อขยะที่เป็นการฝังกลบตามหลักทางวิศวกรรม ที่เรียกว่า Sanitary Land Fill จริงๆ น้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นการเทกอง ซึ่งเกิดผลกระทบต่างๆ ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมาก ขยะเก่าที่กอง ผนวกกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทุกๆ วัน จึงเป็นปัญหาที่ต้องมีแนวทางการจัดการอย่างเร่งด่วน ซึ่งรัฐบาล โดยกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำ Roadmap ในการจัดการปัญหาขยะอย่างยั่งยืน โดยจัดการขยะเก่าที่ตกค้าง ด้วยการปิดบ่อขยะที่ดำเนินการอย่างไม่ถูกต้อง การนำไปฝังกลบใหม่อย่างถูกวิธี และแนวทางที่สำคัญคือการนำขยะเก่า และขยะใหม่ที่เกิดขึ้นไปใช้เป็นพลังงานในการผลิตไฟฟ้า ซึ่งใน Roadmap ดังกล่าวได้กำหนดแผนงานเร่งด่วนเพื่อเป็นโครงการนำร่องใน 6 จังหวัด คือ ปทุมธานี สมุทรปราการ อุดรธานี ลพบุรี นครปฐมและสระบุรี ส่วนจังหวัดที่เหลือก็ถูกบรรจุไว้ในแผนระยะกลาง และระยะยาว โดยในทางปฏิบัติกระทรวงมหาดไทย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ เป็นผู้ปฏิบัติ ในขณะที่เดียวกันก็ได้จัดทำร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดการขยะ โดยทำการรวบรวม และปรับปรุงกฎหมายต่างๆ ที่ทำหน้าที่ควบคุมขยะ ซึ่งกระจายอยู่ในหลายกระทรวงให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ในทางปฏิบัติจริง พบว่า ผู้ที่เป็นเจ้าของบ่อขยะในท้องถิ่นทั้งของรัฐ และเอกชน ไม่มีความพร้อมในการดำเนินการ เพราะว่กระทบต่องบประมาณ และทำให้การดำเนินการที่มีสัญญาเดิมต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการ ซึ่งมีภาคเอกชนเสนอโครงการโดยนำขยะมาผลิตเป็นไฟฟ้าให้กับท้องถิ่นต่างๆ โดยที่ท้องถิ่นจะทำหน้าที่รวบรวมปริมาณขยะให้เพียงพอกับการป้อนให้กับโรงไฟฟ้าที่จะสร้างขึ้นใหม่ โดยเอกชนที่เข้าไปลงทุนจะได้รับค่ากำจัดขยะ และผลประโยชน์จากการขายไฟฟ้า แต่ก็ยังคงติดปัญหาในการเข้ามดำเนินการจริง เนื่องจากความพร้อมของระบบสายส่งที่จะรองรับการขายไฟฟ้า หรือการคัดค้านการสร้างโรงไฟฟ้าในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขนาดเล็กมาก ที่เรียกว่า VSPP ส่วนใหญ่จะมีขนาด ประมาณ 3-5 เมกกะวัตต์ โรงไฟฟ้าขนาดเล็กมากดังกล่าว ในเชิงเศรษฐศาสตร์แล้ว การลงทุนในการก่อสร้างค่อนข้างสูงเสถียรในการดำเนินการผลิตหรือกำจัดขยะต่ออาจทำให้เกิดปัญหาที่มีขยะตกค้างช่วงโรงไฟฟ้าหยุด การที่มีโรงไฟฟ้าขนาดเล็กหลายๆ แห่ง จะทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของเสถียรภาพในการผลิต และควบคุมระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้า

คำถามก็คือเราสามารถนำขยะมาใช้เป็นพลังงานได้จริงหรือขยะในประเทศไทยเป็นขยะที่มีความชื้นสูงประมาณ 60% ค่าความร้อนของขยะดังกล่าวจะอยู่ที่ประมาณ 800-1,200 Kcal/Kg ซึ่งไม่ถือว่าเป็นเชื้อเพลิง การที่จะเผาไหม้ได้จำเป็นต้องใช้เชื้อเพลิงเสริมในการเผาเพิ่มเติมองค์ประกอบของขยะที่นำมาเผายังมีปัญหาเรื่ององค์ประกอบของเคมี ที่เป็นปัญหาในการเผาไหม้ ซึ่งทำให้เตาเผาหรือหม้อไอน้ำสึกหรอ และต้องการซ่อมบำรุงสูง ซึ่งปัญหาดังกล่าวโรงไฟฟ้า หรือเตาเผาขยะที่มีอยู่ในประเทศก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ปัญหาที่สองในเชิงการจัดการก็คือ มีปริมาณขยะที่พอเพียงในระยะยาวสำหรับการสร้างโรงไฟฟ้าหรือไม่ และหากมีการเก็บค่ากำจัดโดยการนำมาเผา หรือเข้าโรงไฟฟ้าในราคาที่สูง วิธีการดังกล่าวก็เป็นทางเลือกสำหรับหน่วยงานที่ต้องการส่งขยะเข้ากำจัดหรือไม่ จะต้องมีการเพิ่มงบประมาณเพื่อจ้างเตาเผา หรือโรงไฟฟ้าที่เอกชนเข้าลงทุนในราคาที่สูงกว่าการกำจัดแบบวิธีการเดิมมากๆ จะมีความเป็นไปได้

หรือมีแนวทางอย่างไรที่จะสามารถนำขยะต่างๆ ไปใช้ประโยชน์ในการเป็นเชื้อเพลิงเพื่อที่ค่าใช้จ่ายในการกำจัดจะไม่กระทบกับงบประมาณมากนัก

อีกประเด็นหนึ่งคือ ความยั่งยืนของโครงการเตาเผาขยะ หรือโรงไฟฟ้าที่เอกชนเข้าลงทุน เทคโนโลยี ความคุ้มค่า ปริมาณขยะ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาครัฐ ปัญหาเหล่านี้คือโจทย์ที่ต้องได้รับการแก้ไขให้ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหารจัดการขยะทั้งหมดในลักษณะของการได้รับประโยชน์ร่วมทุกฝ่าย ที่เรียกว่า WIN WIN

แนวทางการจัดการขยะเพื่อแก้ปัญหา และเกิดประโยชน์กับทุกฝ่าย

อย่างที่ทราบว่าจะไม่ใช่เชื้อเพลิง แต่หากมีการคัดแยกขยะ หรือมีวิธีการทำให้ขยะแห้ง ก็จะทำให้ขยะดังกล่าวแปรรูปเป็นเชื้อเพลิง หรือที่เรียกกันว่า RDF (Refused Derived Fuels) เมื่อขยะถูกแปรรูปเป็นเชื้อเพลิง RDF การนำมาใช้งานแทนถ่านหิน ก็สามารถเป็นทางเลือกที่ดี ไม่ว่าจะใช้ RDF ในโรงงานปูนซีเมนต์ โรงไฟฟ้าถ่านหินหรือชีวมวลที่มีอยู่เดิม หรือ การสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ที่มีการออกแบบสำหรับเชื้อเพลิง RDF

กระบวนการแปรรูปขยะ เป็น RDF จะต้องมีการคัดแยกส่วนที่ไม่สามารถเป็นเชื้อเพลิงออก เช่น เหล็ก แก้ว ทิน อโลหะ เพื่อนำไปกำจัด ส่วนที่เป็นเชื้อเพลิงได้ เช่น พลาสติก ฝ้าย กระดาษ จะนำมาย่อยลดขนาดและทำความสะอาดด้วยตะแกรงร่อน หรือเครื่องจักรอื่นๆ เพื่อเป็นการลดความชื้นและทำความสะอาดเพื่อปรับปรุงคุณภาพ ส่วนที่เป็นอินทรีย์ต่างๆ สามารถที่จะไปดำเนินการหมักด้วยกระบวนการต่างๆ เช่น ทำแห้งเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง ทำปุ๋ยอินทรีย์ การทำก๊าซชีวภาพ หรือฝังกลบ

ในส่วนของเชื้อเพลิง RDF ปัจจุบันมีการกำหนดตราคาร์บอน โดยกลุ่มโรงงานปูนซีเมนต์ โรงไฟฟ้า หรืออุตสาหกรรมต่างๆ ที่ใช้ถ่านหินเป็นเชื้อเพลิง และหากมีการสร้างโรงไฟฟ้าที่ใช้เชื้อเพลิงจากขยะ โรงงานคัดแยกและแปรรูปขยะเป็น RDF ก็จะเป็นแหล่งผลิตเชื้อเพลิงป้อนให้กับโรงงานต่างๆ

ซึ่งการนำขยะมาผลิตเป็น RDF นี้ เป็นการลดขนาดการลงทุนในการแปรรูปขยะเป็นพลังงาน แทนที่จะมีการสร้างโรงไฟฟ้าโดยตรง ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูง บุคลากรที่เชี่ยวชาญ ปริมาณขยะที่เพียงพอ และการยอมรับของชุมชน ก็สามารถลดขนาดการลงทุนเป็นเพียงแค่อาคารคัดแยกและผลิตเชื้อเพลิง RDF แทน โดยที่ขนาดของโรงงานผลิต RDF สามารถออกแบบรองรับปริมาณขยะได้ตั้งแต่วันละ 50 จนถึง 300 ตัน สามารถก่อสร้างเป็นศูนย์รับกำจัดขยะแทนบ่อขยะเดิม ซึ่งรายได้ของโรงงานดังกล่าวจะประกอบด้วยค่ากำจัดขยะ ในราคาเท่ากันกับการรับขยะเพื่อมาเผา และยังมีส่วนได้เพิ่มเติมจากการคัดแยกขยะเพื่อผลิต RDF โดยที่สามารถรองรับขยะใหม่ที่เกิดขึ้นทุกวัน พร้อมกับการนำขยะเก่าที่สะสมมาเป็นวัตถุดิบในการผลิต RDF ซึ่งจะเป็นการแก้ปัญหาการจัดการขยะใหม่และขยะเก่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ การลงทุนไม่สูงและมีการผลิตที่ไม่ต้องใช้บุคลากรที่มีความชำนาญพิเศษเหมือนกับการเดินโรงไฟฟ้า

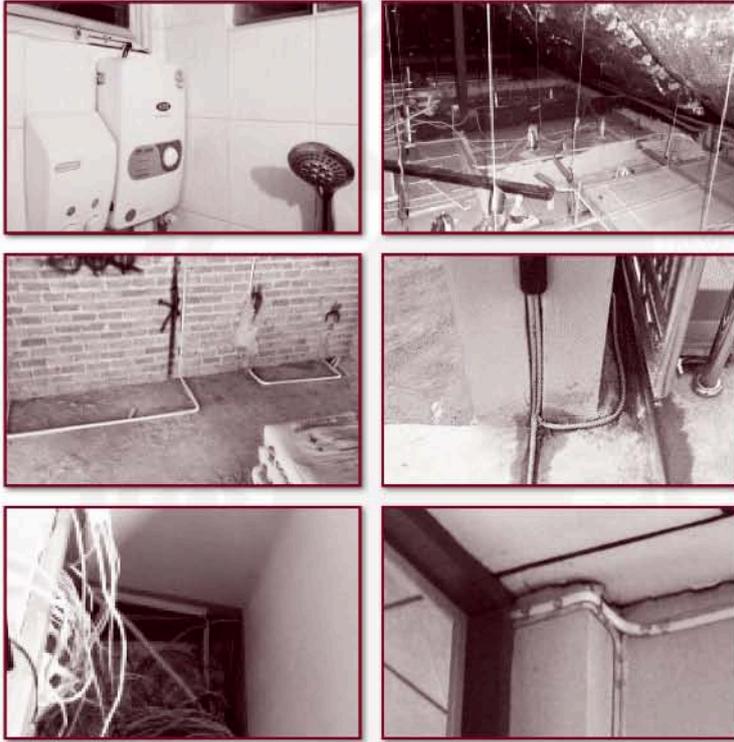
โรงงานผลิตเชื้อเพลิง RDF จึงน่าจะเป็นการตอบโจทย์ในการจัดการปัญหาขยะได้อย่างดี และมีความเป็นไปได้สูง สามารถดำเนินการควบคู่ไปกับนโยบายในเรื่องของการสร้างโรงไฟฟ้าขยะได้เป็นอย่างดี

การตรวจสอบ เครื่องป้องกันฯ กระแสเกินเบื้องต้น จากสายตา และจมูก

สวัสดิท่านผู้อ่าน สำหรับที่อยู่อาศัย หรือ บ้านเสมือนเป็นที่ๆ ปลอดภัย เราลงทุนในการซื้อบ้าน สร้างบ้าน ซ่อมบ้าน ต่อเติมบ้านในส่วนต่างๆ ในมูลค่าที่สูงๆ แพงๆ แต่ส่วนที่มีความสำคัญมากส่วนหนึ่งของบ้าน คือ ระบบไฟฟ้า ที่ส่วนใหญ่เราจะเห็นเพียงส่วนของอุปกรณ์ไฟฟ้า หรือ บริภัณฑ์ไฟฟ้า สวยๆ โหวกเหวกให้เห็นกัน แต่ส่วนที่ต่อเชื่อมของงานระบบไฟฟ้านั้นส่วนใหญ่ไม่สามารถมองเห็นได้ เนื่องจากถูกการปิดบัง ไว้อยู่บนฝ้าเพดานทั้งแบบฝ้าแผ่นเรียบ ฝ้าทีบาร์ ในท่อ ทางเดินสายไฟประเภทต่างๆ หรือจะฝังไว้ในกำแพงและใต้ดินก็ตาม ดังนั้นถ้าติดตั้งไม่ดีก็จะ มีผลทำให้ฉนวนของสายไฟฟ้าเสียหาย ชำรุดได้ง่าย จากการรบกวนกับโครงสร้างที่ แหวมคม และอาจเป็นอาหารให้หนู แมลงสาบกัดแทะกินได้

ภาพการติดตั้งสายไฟในท่อ การต่อสาย และเดินลอย มีทั้งแบบที่ถูกต้อง และแบบที่ผิดผสมกัน

สำหรับช่วงหน้าร้อนเข้าสู่หน้าฝนเป็นช่วงหนึ่งที่สภาพอากาศบ้านเรามีความชื้นสูง และในส่วนของความชื้นสูง ก็จะมีผลกับการเกิดกระแสลัดวงจร และการเกิดกระแสไฟฟ้าวัดสูงขึ้นกว่าปกติ ดังนั้น เครื่องป้องกันกระแสเกิน เช่น เซอร์คิตเบรกเกอร์ ฟิวส์ เครื่องตัดไฟรั่ว จึงเป็นเรื่องที่สำคัญเรื่องหนึ่งในการช่วยลดระดับความเสี่ยงจากการเกิดกระแสไฟฟ้าวัดสูง และกระแสไฟฟ้าวัด

ก่อนอื่นมาดูตู้ไฟฟ้า / แผงสวิตช์ / ตู้คอนซูเมอร์ยูนิต / ตู้ไฟที่ใช้ควบคุมระบบไฟฟ้าของเราทั้งบ้านกัน ที่ต้องมีเมนเซอร์คิตเบรกเกอร์ (CB) เป็นตัวหลักสำหรับควบคุมระบบไฟฟ้าทั้งบ้าน เพื่อไว้ควบคุม CB ย่อยๆ หรือ วงจรย่อยๆ เช่น แสงสว่าง เต้ารับ เครื่องปรับอากาศ เป็นต้น

ภาพตู้ไฟฟ้า หรือ แผงสวิตช์ หรือ ตู้คอนซูเมอร์ยูนิต ที่นิยมใช้กัน ตามภาพด้านบนนี้ มีทั้งแบบที่ถูกต้อง และแบบที่ผิดผสมกัน

เมื่อมีการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเกิน หรือมีกระแสลัดวงจรเกิดขึ้นในวงจร CB จะทำหน้าที่ป้องกันโดยการตัดวงจร (ทริป/เปิดวงจร) ขณะที่ CB ตัดวงจรแล้ว ปกติเราจะไป ON เซอร์คิตเบรกเกอร์ใหม่ทันที แน่แน่นอนเมื่อมีกระแสเกินหรือกระแสลัดวงจรอยู่ CB ก็จะตัดวงจรอีก หากเราไป ON เซอร์คิตเบรกเกอร์ซ้ำๆ อีกก็จะทำให้ความเสียหายให้อุปกรณ์ไฟฟ้า, CB สายไฟ และอาจเป็นอันตรายกับท่านเองด้วย

ภาพเซอร์คิตเบรกเกอร์ แต่ละตราสินค้า และจำนวนขั้วต่างๆ

ดังนั้นเมื่อ CB ทริป เราไม่ควร ON เซอร์คิตเบรกเกอร์ในทันที เราต้องทำการถอดเต้าเสียบของอุปกรณ์ไฟฟ้าออกจากเต้ารับ หรือวงจรมันๆ พร้อมกับการตรวจสอบขั้นต้นด้วยสายตา และการดมกลิ่น ว่ามีรอยไหม้ดำ / มีกลิ่นไหม้/ ความผิดปกติที่อุปกรณ์ไฟฟ้า และส่วนที่เกี่ยวข้องหรือไม่ !! เพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

ข้อแนะนำสำหรับบำรุงรักษาเบื้องต้นของ อุปกรณ์ป้องกันกระแสเกินเซอร์คิตเบรกเกอร์ และเครื่องตัดไฟรั่ว

1. ควรมีการ ON / OFF หรือ การปิด/เปิด เพื่อให้ระบบกลไกทำงานบ้างอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง (โดยประมาณ) ทั้งนี้ CB บางยี่ห้อ จะมีแท็บสีส้ม เพื่อให้ทราบว่ามี การเกิดกระแสลัดวงจรหรือ กระแสเกินเกิดขึ้น โดย CB จะโชว์ในตำแหน่ง OFF โดยเราต้องมีการตรวจสอบระบบไฟฟ้า หรือ วงจรก่อนการ ON ของ CB นั้นๆ

2. ส่วนในเครื่องตัดไฟรั่วนั้นจะมีปุ่มกด หรือ อาจระบุ ว่า Monthly Trip หรือ แถบสีส้ม หมายถึง การจำลองทดสอบกระแสไฟรั่วทุกเดือน เพื่อให้ระบบกลไกทำงานเป็นปกติ และเป็นการป้องกันมด และปลวกเข้าไปทำรังอยู่ซึ่งมีอากาศที่อบอุ่น

บทความนี้ เป็นเพียงเบื้องต้นในเรื่องบริภัณฑ์ไฟฟ้า เครื่องป้องกันกระแสเกินบางส่วนเท่านั้น และหวังว่าจะได้ประโยชน์

การตรวจสอบเบื้องต้นด้วยการสังเกตจากสายตาและการดมกลิ่นโดยรอบๆ เป็นเพียงการค้นหาลักษณะเบื้องต้น หากมีส่วนใดไม่แน่ใจในเรื่องระบบไฟฟ้า ต้องให้ช่างผู้มีความรู้ความชำนาญเป็นผู้แก้ไขอย่างถูกต้อง เพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินท่าน และเพื่อนบ้านท่าน

เอกสาร และข้อมูลอ้างอิง

1. มาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทย วสท.
2. เอกสารเครื่องตัดวงจรกระแสเหลือ : เตชทัต บุรณะอัศวกุล
3. ภาพจาก Google, Schneider Electric, etc..

การโอนไฟล์ไปมาระหว่างมือถืออย่างง่าย และรวดเร็ว

บ่อยครั้งที่เราอยากจะโอนไฟล์ เช่นภาพที่ถ่ายจากมือถือเครื่องหนึ่ง ไปยังอีกเครื่องหนึ่ง หรือจากมือถือไปยังเครื่องพีซีที่บ้าน จากมือถือไปยังเครื่องแทปเล็ต ซึ่งก็ได้หลายวิธีเช่น โอนเข้า Line หรือ Copy จากเครื่องหนึ่งไปยังอีกเครื่องผ่าน USB หรือต่อสายกับเครื่อง PC ซึ่งยุ่งยากพอสมควร และใช้เวลา ไม่ค่อยสะดวก

ผมเองมีโทรศัพท์มือถือ 2 เครื่อง แทปเล็ต 1 เครื่องใช้งานประจำวัน บางครั้งประชุม และใช้มือถือถ่ายภาพ อยากจะส่ง Line แต่ภาพอยู่อีกเครื่อง อยากเอาภาพมาตกแต่งผ่าน Photoshop ใน PC แต่ภาพอยู่ในมือถือหรือต้องการไฟล์บางไฟล์ใน PC มาใช้ในมือถือ ซึ่งการเชื่อมต่อยุ่งยาก แต่ตอนนี้ง่ายมาก และรวดเร็วด้วยเทคโนโลยี NFC และ WiFi ทำให้ไม่ยุ่งยาก และเร็วดีด้วยครับ

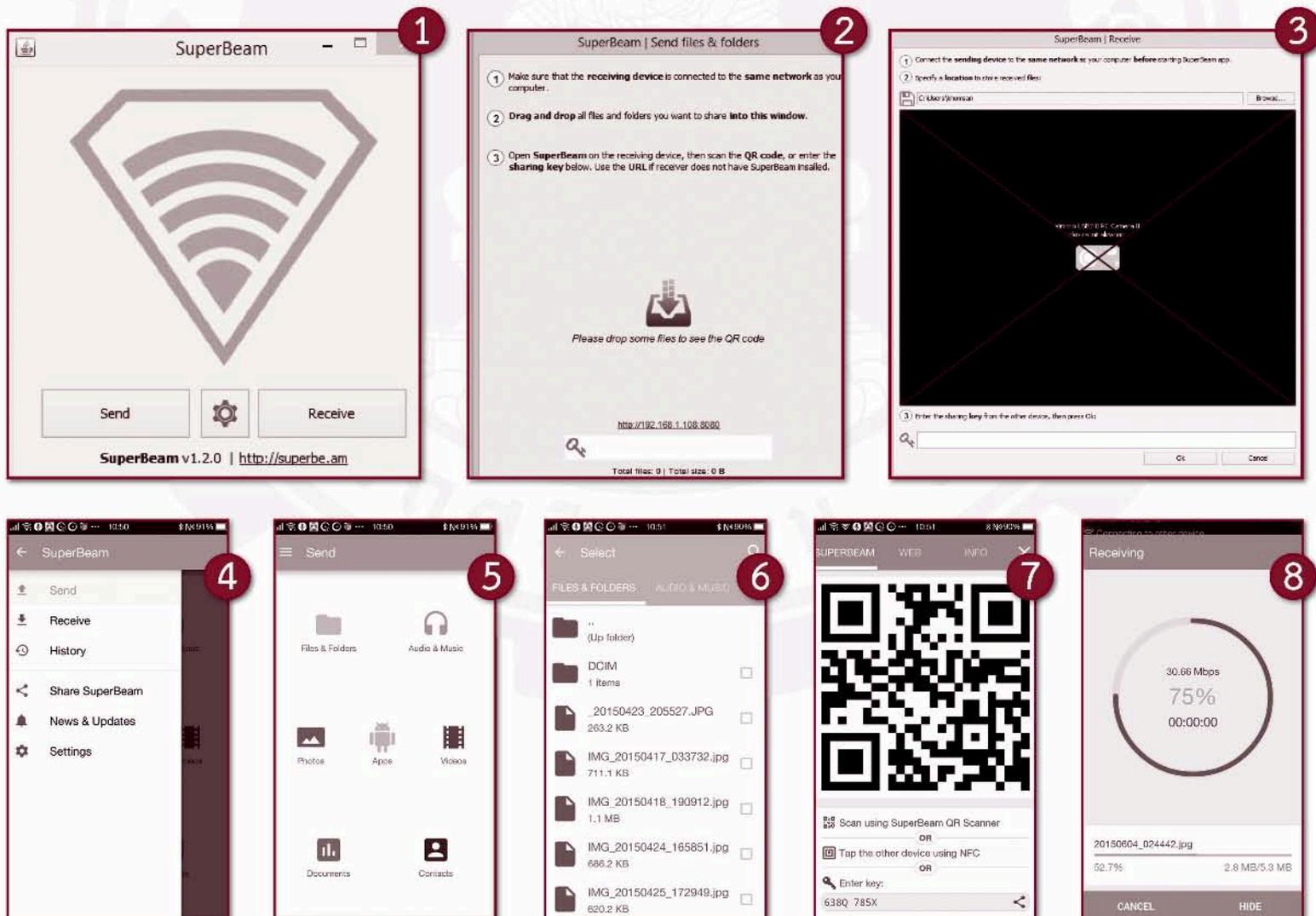
เทคโนโลยี NFC หรือ Near Field Communication นี้ถูกเปิดตัว และเป็นที่รู้จักกันในเรื่องของการส่งข้อมูลระยะสั้น และมีความปลอดภัยสูง (ไม่เหมือนกับ Bluetooth ที่สามารถค้นหาเจอได้ในระยะไกลๆ) ซึ่งถูกนำไปใช้ในการชำระเงินค่าโดยสาร หรือชำระเงินค่ากันมากในต่างประเทศ รวมถึงไปใช้เป็น Secure Keycards หรือ Business Cards เพื่อความรักษาความปลอดภัยต่างๆ

และด้วยความสามารถนี้เอง บริษัทมือถือในปัจจุบันจึงได้นำเทคโนโลยี NFC นี้ไปบรรจุอยู่ในมือถือรุ่นท็อปๆ นอกจากจะสามารถใช้ชำระสินค้ากับร้านค้าที่รองรับการชำระเงินผ่าน NFC แล้ว ในวงการสมาร์ทโฟนยังนำเทคโนโลยีนี้ไปใช้ในการส่งข้อมูลมัลติมีเดียต่างๆ ด้วย เพราะว่าเป็นอุปกรณ์ที่พกพาได้สะดวก โดยเฉพาะเครื่อง Android เช่น Samsung LG HTC OPPO เป็นต้น

ในเครื่องรุ่นใหม่ๆ จะมี App Android Beam มาให้แต่ไม่ค่อยเร็ว ผมเจอ App ชื่อ SuperBeam | WiFi Direct Share ราคา 49 บาท ใช้งานง่ายโอนไปมาระหว่างมือถือ หรือแทปเล็ต มือถือกับพีซี หรือเครื่อง Mac การเชื่อมโยงจะผ่าน NFC หรือ Scan QR code ก็ได้ครับ

วิธีการโอนก็ไม่อยากครับ เปิด App ทั้งสองเครื่อง จากเครื่องที่จะส่งเลือก Sent เลือกไฟล์ กดเครื่องหมายส่ง เอาด้านหลังเครื่องมาแตะกัน กดที่หน้าจอเครื่องที่ส่ง เอาเครื่องออกวางตามปกติ แค้นไฟล์ภาพเป็นร้อยๆ หรือไฟล์วิดีโอใหญ่ หรือไฟล์เอกสาร Office ก็ส่งถึงกันแค่แป๊บเดียวผ่านไวไฟครับ

ดูข้อมูลเพิ่มเติมที่ <http://superbe.am/App> สำหรับเครื่องไอโฟน iOS กำลังจะออกครับ

เรื่องเล่าในลาว

ผู้เขียนเริ่มเข้าไปทำงานใน สปป. ลาว ตั้งแต่ปี 2550 หลังจากเสร็จโครงการเขียนคลองทำดำนในต้นปี 2548 ผู้เขียนไม่ได้เตรียมตัวเลย ในการเข้าไปทำงานใน สปป.ลาว ทำให้ได้พบประสบการณ์หลายรูปแบบแต่ก็ผ่านไปด้วยดี จึงอยากจะนำ ข้อมูล และประสบการณ์ที่ผ่านมามาแบ่งปันสำหรับผู้สนใจโดยเฉพาะวิศวกรที่อยากจะไปทำงาน

คนลาวชอบที่จะให้เรียกประเทศของเขาว่า สปป. ลาว มีการปกครองแบบสังคมนิยม แบ่งการปกครองออกเป็น 17 แขวง กับอีก 1 เขตปกครอง คือ นครหลวงเวียงจันทน์ เป็นประเทศที่อุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า แร่ธาตุ เป็นแหล่งปลูกกาแฟชั้นเลิศ กาแฟผสมของ ปตท. ยังใช้เมล็ดกาแฟจาก สปป.ลาว ด้วย

หากท่านไปเยือนทางภาคเหนือของลาว ท่านอาจจนงสงสัยภาษาที่เขาพูดกันว่าสำเนียงช่างคล้ายทางภาคเหนือของเรามาก ไม่คล้ายภาษาอีสานสักเท่าไร คนลาวเข้าใจภาษาไทยภาคกลางได้ดี ทั้งนี้มาจากอิทธิพลของละครทีวีหลังข่าวบ้านเรา เราจึงใช้ภาษาไทยภาคกลางสื่อสารกับคนลาวได้ แต่ก็ยังมีหลายคำที่มีความหมายแตกต่างกันแบบคนละทิศเลย เช่น ถ้าคนลาว ว่าเราเป็น “คนเจ้าชู้” จะหมายถึง เขาชมว่าเราเป็นคนมีเสน่ห์ หรือ คำว่า “รองเท้า” ในภาษาลาวหมายถึง ถุงเท้า ในภาษาไทย หรือ คำว่า “คำ” ในภาษาลาวคือทองคำในภาษาไทย ถ้าเราขอให้คนลาวพาไปซื้อทอง เขาจะพาเราไปซื้อทองเหลืองแทน ส่วนคำว่า “เงินสด” ในภาษาลาวหมายถึงเงินบริสุทธิ์ไม่ใช่ Cash หรือ ที่จอตรงภาษาลาวเขาจะเรียกว่า “บ่อนจอตรง” เป็นต้น ดังนั้นการสื่อสารต้องมีความระมัดระวังให้ดี เพราะอาจเข้าใจไปกันคนละเรื่องเลยก็ได้

เราสามารถให้เงินบาทของเราซื้อของได้ในทุกที่ของเมืองลาว แต่ที่ลาวจะรับเฉพาะธนบัตรเท่านั้น เงินลาวจะไม่มีเหรียญ ให้เฉพาะธนบัตรเท่านั้น อัตราแลกเปลี่ยนแบบไม่เป็นทางการ และสะดวกต่อการใช้งานคือ 1 บาท เท่ากับ 250 กีบ วิธีคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนแบบง่ายๆ คือ ตัดเลขศูนย์สามตัวหลังออกแล้วคูณตัวเลขที่เหลือด้วย 4 ตัวอย่างเช่น 10,000 กีบ ตัดศูนย์สามตัวหลังออก เหลือ 10 จากนั้นคูณด้วย 4 เท่ากับ 40 ดังนั้น 10,000 กีบ เท่ากับ 40 บาท

เนื่องจากลาวเปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศได้ระยะหนึ่งแล้ว กฎหมายรวมทั้งกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจึงค่อนข้างจะลงตัวแล้วมีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน สิ่งที่ควรระวัง คือ บรรดานายหน้าทั้งหลาย เนื่องจากพวกนี้มีทักษะในการพูดโน้มน้าวเก่งมาก แม้แต่เรื่องวิศวกรรมพวกนี้ก็ยังสามารถนำเสนอข้อมูล จนดูน่าเชื่อถือ นักลงทุนไทยกระเป๋าสตางค์ก็ไปแล้วหลายราย

สภาพถนนไปเมืองท่าโหม แขวงเชียงขวาง

สภาพถนนใน สปป. ลาวยังต้องการการพัฒนาอีกมากในบางเส้นทางโดยสายรต้องตัดแปลงมาจากกรทหาร เพื่อให้สามารถวิ่งในเส้นทางที่หยุดนี้ได้

ปัญหาใหญ่ของ สปป. ลาว คือ ทรัพยากรบุคคลที่ยังผลิตได้ไม่ทันกับความต้องการของตลาด แรงงานในทุกะดับมีอัตราการเปลี่ยนงานสูง มีค่าจ้างที่สูง การจ้างงานจะเป็นสัญญาแบบปีต่อปี แต่ทุกปีต้องมีโบนัสอย่างน้อย 1 เดือน แม้กิจการที่ทำงานจะขาดทุนก็ตาม

วิศวกรไทยที่อยากจะเข้าไปทำงานในลาว หากมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ จะมีแต้มต่อที่ดี เพราะงานส่วนใหญ่เป็นโครงการลงทุนจากต่างชาติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการทำงาน การทำงานใน สปป. ลาวไม่จำเป็นต้องมี กว. วัดกันด้วยความรู้ความสามารถล้วนๆ วิศวกรที่จะเข้าไปทำงาน ต้องได้ Work Permit มีเข่นนั้นถือว่าผิดกฎหมาย โดยทั่วไปผู้ว่าจ้างจะรับผิดชอบจัดทำให้

ปัญหาใหญ่ของวิศวกรไทย คือ เรื่องการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ รวมทั้งการนำเสนอ ทำให้เราเสียเปรียบวิศวกรจากฟิลิปปินส์ ที่แม้การทำงานจะห่างชั้นจากเรา แต่ด้วยความสามารถในสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษและการนำเสนอที่เหนือกว่าทำให้วิศวกรฟิลิปปินส์มีโอกาสในหลายๆ ด้านมากกว่าวิศวกรไทย

ปัญหาถัดมา คือ เรามักจะละเลยในการศึกษาข้อกำหนดทางวิศวกรรม และข้อสัญญาทำให้มีความผิดพลาดในการทำงานอยู่บ่อยครั้ง รวมทั้งการที่ไม่ชอบจดบันทึก หรือทำเอกสาร ทำให้ขาดหลักฐานยืนยันเมื่อจำเป็น วิศวกรไทยที่จะเข้าไปทำงานใน สปป. ลาว ต้องปรับเปลี่ยนในเรื่องเหล่านี้รวมทั้งต้องฝึกฝนด้านภาษาให้ดี

แต่ข้อดีของวิศวกรไทย คือ ความยืดหยุ่นในการทำงานที่ชาติอื่นๆ ไม่มี ส่วนใหญ่จะไม่ทำงานอะไรนอกกรอบที่ระบุไว้ในสัญญาว่าจ้าง

สิ่งที่ผู้ต้องทำงานก่อสร้างมีเรื่องที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก คือ UXO หรือ วัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ โดยเฉพาะในแขวงเชียงขวาง แขวงไซสมบรุณ และแขวงหัวพัน มีมากขนาดที่นำเอาประตูปรับร้านค้าเลย ดังนั้นก่อนเริ่มลงมือก่อสร้างต้องมีการ Clear พื้นที่ โดยบริษัทที่รับการเก็บกู้ก่อน

แต่น่ากลัว คือระเบิดที่เรียกว่า Cluster Bomb ที่ยังไม่ระเบิด เนื่องจากมีขนาดเล็กเมื่อตกลงในบริเวณที่ดินอ่อนจึงยังไม่ระเบิด เมื่อถูกน้ำหนักกดทับก็จะระเบิดทันที ส่วนใหญ่ของประชาชนที่บาดเจ็บจาก UXO มาจากระเบิดประเภทนี้

Cluster Bomb

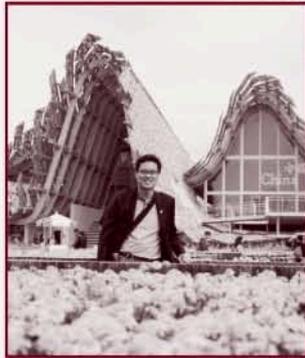
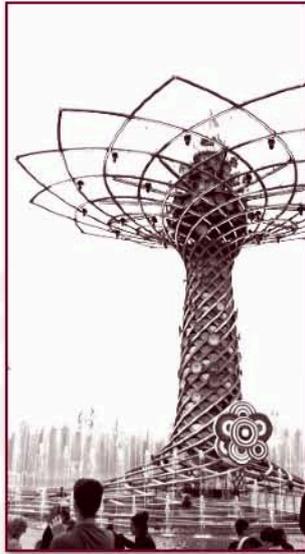
เรื่องสุดท้ายที่อยากจะแบ่งปันประสบการณ์ คือเรื่องอาหาร คนลาวนิยมผงซุส มากมากขนาดที่ใส่ขวดวางบนโต๊ะอาหารให้เราใส่เพิ่มได้หากต้องการ เวลาจะเติมน้ำตาลเพิ่ม ต้องสังเกตให้ดูว่าขวดใส่ผงซุสหรือน้ำตาล อาหารตามร้านราคาจะแพงกว่าบ้านเรามาก อาหารยอดนิยม คือ ผง ซึ่งคล้ายก๋วยเตี๋ยวบ้านเราแต่จะมีผักสดเป็นเครื่องเคียงราคาค่อนข้างแพง ชามขนาดปกติราคาประมาณ 60-80 บาท ส่วนชามขนาดพิเศษราคาประมาณ 80-100 บาท หากต้องทำงานในลาวนานๆ แนะนำให้หัดทำอาหารทานเองจะประหยัดได้มาก แต่ขอเตือนก่อนว่าอย่าได้ริ้อจชวนสาวลาวจนแก่ก็แล้วกัน เพราะหนุ่มไทยค่อยไปก่อนแม่นางแทบทุกราย

ขอแถมเรื่องสาวลาว คือ ในลาวผู้หญิงไม่ว่าจะแต่งงานแล้ว หรือยังไม่แต่งงานใช้คำว่า “นาง” นำหน้าเหมือนกันหมดครับ ใน สปป. ลาว ยังมีเรื่องราวต่างๆ อีกมากที่น่าสนใจครับ

งาน Expo ที่มิลาน กับเรื่องราวของพลังงาน และอาหารของโลก

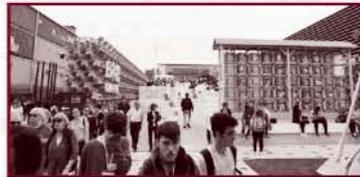
ผมได้มีโอกาสร่วมไปกับคณะหนึ่งในการดูงาน Expo ที่มิลานเมื่อต้นเดือนพฤษภาคมนี้ ซึ่งจริงๆ ก็เป็นไม่กี่วันหลังจากงานเขาเพิ่งเปิดอย่างเป็นทางการ ในวันที่ 1 พฤษภาคม ปี พ.ศ.2558 นี้เอง

ก่อนจะเล่าถึงงานในปีนี้นั้น ก็ขอเล่าประวัติความเป็นมาของงาน World Exposition หรือที่เรียกกันสั้นๆ ว่า World Expo หรือ Universal Expo กันสักเล็กน้อย World Expo เป็นงานระดับโลกที่จัดกันเป็นประจำมาตั้งแต่ปี ค.ศ.1844 เริ่มต้นมาในลักษณะที่เป็นงานแสดงสินค้า และเทคโนโลยีของประเทศต่างๆ และเพิ่มเติมไปด้วยศิลปะวัฒนธรรมในยุคถัดมา สำหรับ Expo ที่จัดกันยิ่งใหญ่ที่คนไทยเราจะพอนึกกันได้คือ Expo ที่เซี่ยงไฮ้ในปี 2010 ที่จัดไว้ได้ยิ่งใหญ่อย่างล้นหลาม ในแต่ละครั้งงาน Expo ก็เหมือนเป็นงานที่แต่ละประเทศจะเอาเทคโนโลยี หรือไอเดียมาอวดกัน นอกเหนือจากสิ่งทีนำมาแสดงกันแล้ว สิ่งทีจัดไว้ให้เจ้าภาพเสมอคือสิ่งปลูกสร้างที่โดดเด่นของเมืองเมืองนั้นจะจัดเสร็จสิ้นไปแล้ว สำหรับในปีนี้ประเทศที่เป็นเจ้าภาพงาน Expo คือ อิตาลี โดยจัดขึ้นที่เมืองมิลาน และสำหรับในรอบถัดไปจะเป็นที่ คาซัคสถานในปี 2017 และดูไปในปี 2020

แน่นอนว่าหนึ่งใน Pavilion ที่ต้องไปดู คือ ของประเทศไทยซึ่งตัวอาคารของเราทำเป็นรูปงอบ โดยไทยเรามาในแนวความคิดว่า **“ประเทศไทยคือหนึ่งในคำตอบสำหรับวันพรุ่งนี้ของมนุษยชาติ”** โดยมีการแสดงอาหารไทย รวมทั้งวัฒนธรรมไทยอื่นๆให้ดูกันที่พาวิลเลียน ไม่ว่าจะเป็นคนตรีไทย มวยไทย ซึ่งผมได้รับฟังจากผู้จัดงานที่ประจำอยู่ว่าพาวิลเลียนของไทยเราติด Top5 ของพาวิลเลียนที่ทุกคนต้องมาดูเลยทีเดียว

สำหรับพาวิลเลียนอื่นที่ผมว่าน่าสนใจจะไปเยี่ยมชมนั้น ก็มี German Pavilion ซึ่งมาด้วยแนวคิด **“Fields of Idea”** นับเสนอแนวความคิด และความรู้เกี่ยวกับการผลิต และบริหารจัดการอาหารอย่างยั่งยืนไว่น่าสนใจหลายความคิด แต่ที่น่าสนใจยิ่งกว่าคือวิธีการนำเสนอ ที่แจกแผ่นกระดาษพับเปล่าๆ ให้กับผู้เยี่ยมชมงาน ซึ่งสามารถนำไปปฏิสัมพันธ์ตามสถานีต่างๆ ในพาวิลเลียนได้แล้ว จะปรากฏภาพหรือภาพเคลื่อนไหวออกมาบนกระดาษพับนั้น โดยที่แต่ละกระดาษต่างกันก็ภาษาต่างกันผู้เยี่ยมชมสามารถเลือกได้ สำหรับ Japan Pavilion ก็น่าสนใจเช่นกัน โดยมีการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ควบคู่ไปกับการเสนอความคิดไม่ว่าจะเป็น Hologram ลูกโลก Touch Screen หุ่นยนต์ที่ซึ่จึ่กรยานได้ หรือห้องเด็ดของเขาคือ Virtual Restaurant ที่จัดห้องเหมือนทีวีแชมเปียน แต่ให้ใช้ตะเกียบจิ้มไปที่จอที่วางอยู่บนโต๊ะอาหาร ในส่วนของ American Pavilion ก็ถือว่าน่าเยี่ยมชมนเช่นกันโดยใช้ Cartoon Animation เล่าเรื่องเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาหารของอเมริกันด้วย Projection Technology ที่น่าสนใจ

สำหรับงานที่อิตาลีในปีนี้มีธีมกันระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม ไปจนถึง 31 ตุลาคม โดยที่มีหัวข้อการจัดงานในปีนี้เป็นเรื่อง **“Feeding the Planet, Energy for Life”** หรืออาจแปลไปกว้างๆได้ว่า **หาอาหารให้โลก-พลังงานเพื่อชีวิต** ที่มาของหัวข้องานมาจากความกังวลที่ว่าอาหาร และทรัพยากรของโลกอาจเติบโตได้ไม่เพียงพอต่อการบริโภคของทั้งโลก ดังนั้นโจทย์ที่แต่ละประเทศได้ไปก็คือจัดงานให้ไปตามหัวข้อหลักหรือ Theme ของงาน สำหรับปีนี้ก็มีเรื่องวุ่นๆกันเล็กน้อยในช่วงเปิดงานเพราะว่ามีประชาชนบางส่วนในอิตาลีไม่พอใจการเป็นเจ้าภาพ Expo โดยกล่าวหาว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่าในช่วงเศรษฐกิจอิตาลีตกต่ำจนถึงขั้นก่อจลาจลกลางมิลานกันเลยทีเดียว ซึ่งตอนแรกผมก็กังวลอยู่ว่าจะได้ชมงานหรือไม่ แต่ในที่สุดก็ได้เข้าชมงาน

หากเรามองข้ามความไม่เรียบร้อยของงานไปก็จะต้องถือว่าเป็น Expo ที่คุ้มค่าต่อการไปเยี่ยมชม เพราะขนาดของพื้นที่จัดงานไม่ใหญ่มาก และมีโอกาสได้ดูได้หลาย Pavilion เลยในเวลาทีจำกัด เพราะว่าถือว่าเป็น Expo ที่คนไม่เยอะมาก แต่ก็ไม่นับใจว่าเพราะเพิ่งเริ่มต้นหรือไม่ในช่วงที่ผมไปดู ซึ่งอาจจะกลายเป็นโชคดีของผมไป สำหรับ Expo ในครั้งนี้มีประเทศเข้าร่วมจัดงาน 145 ประเทศรวมทั้งประเทศไทย ซึ่งแต่ละประเทศก็แสดงมุมมองที่แตกต่างกันออกไปในการหาคำตอบของโลกสำหรับการหาอาหาร และพลังงานให้กับชาวโลก

สำหรับพาวิลเลียนของเกาหลี นำเสนอวิธีการถนอมอาหารแบบเกาหลี ซึ่งก็คือ การทำกิมจินั่นเอง แต่เขานำเสนอด้วยเทคโนโลยีการนำเสนอที่น่าสนใจ ไม่ว่าจะเป็นลานที่มีโลกหมึกกิมจิอยู่มากมาย แต่ปากโถเป็นจอที่เปลี่ยนตามเรื่องราวที่เล่าผ่านฤดูกาลต่างๆ หรือการใช้เทคโนโลยีของการฉายภาพควบคู่ไปกับจอที่พลิกไปพลิกมาผ่านแขนของหุ่นยนต์เป็นที่น่าตื่นตาตื่นใจ

จริงๆ แล้วมีพาวิลเลียนที่น่าสนใจอยู่มาก ผมใช้เวลาอยู่หนึ่งวันเต็มๆ เดินด้วยความเร็วของคนหนุ่มสองคน ก็ยังไม่ทั่วงาน ซึ่งจริงๆ หากอยากจะได้เกี่ยวกับความรู้ความน่าสนใจให้ครบ ก็น่าจะต้องใช้เวลามากประมาณสามวันเต็มๆ

สำหรับท่านใดที่ปีนี้อาจหาสถานที่ท่องเที่ยวแบบได้ความรู้ไปด้วย ก็คิดว่ากันไปเยี่ยมชมนงาน Expo Milano 2015 ก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจครับ น่าจะดีกว่าไปช้อปปิ้งเฉยๆ อย่างแน่นอนครับ ส่วนใครมีโอกาสไป ก็อย่าลืมไปให้กำลังใจคนไทยเรากันที่ Thailand Pavilion นะครับ

COE Thanks Press “สานสัมพันธ์สื่อไทย”

เมื่อวันศุกร์ที่ 15 พฤษภาคม 2558 สภาวิศวกร กำหนดจัดงาน COE Thanks Press “สานสัมพันธ์สื่อไทย” เป็นการนัดพบปะสังสรรค์ ขอบคุณสานสัมพันธ์ ระหว่างสภาวิศวกรกับสื่อมวลชน ณ โรงแรมเจ้าพระยาปาร์ค พร้อมกันนั้นมีการเสวนา “จับเข่าคุยกัน” ผู้ดำเนินรายการโดย นายนิพนธ์ ไชยธีรภิญโญ รองประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ และ คุณวิวัฒน์ เลหาภคกุล จาก เนชั่นทีวี เสวนาถึงประเด็นสำคัญต่างๆ ประกอบด้วย

- 1) ประเด็น วิศวกรกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของไทย รถไฟฟ้าทางคู่ และความร่วมมือด้านรถไฟระหว่างไทย - จีน และ ไทย - ญี่ปุ่น โดย ดร.อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
- 2) สถานการณ์ภัยพิบัติ โดย นายประสงค์ ธาราไชย อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 2, ที่ปรึกษานุกรกรรมการประสานงานด้านภัยพิบัติ
- 3) วิศวกรอาเซียน AEC โดย ดร.การุญ จันทรางศุ อุปนายกสภาวิศวกร คนที่ 1, ประธานอนุกรรมการฝ่ายกิจการต่างประเทศ

หน่วยงานผู้สนับสนุนอาหาร

1. สมาคมช่างเหมาไฟฟ้า และเครื่องกลไทย (TEMCA)
2. สภาสถาปนิก
3. สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.)
4. สมาคมวิศวกรรมที่ปรึกษาแห่งประเทศไทย (วปท.)
5. กรมโยธาธิการ และผังเมือง
6. บริษัท อุตธา จำกัด
7. บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด
8. บริษัท อีอีซี เอ็นจิเนียริง เน็ทเวิร์ค จำกัด
9. บริษัท โปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานผู้สนับสนุนของรางวัล

1. สมาคมช่างเหมาไฟฟ้าและเครื่องกลไทย (TEMCA)
2. การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟม.)
3. สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.)
4. การประปานครหลวง
5. การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
6. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
7. บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด
8. สภาวิศวกร

COE Thanks Press “สานสัมพันธ์สื่อไทย”

ผู้เข้าร่วมงาน COE Thanks Press “สานสัมพันธ์สื่อไทย” จำนวน 36 หน่วยงาน ประกอบด้วย

สถานีโทรทัศน์ (11 หน่วยงาน) : ช่อง 5, ช่อง 7, NEW TV 18, T news-TV, มติชน TV, TNN, ไทยรัฐทีวี, NBT, Spring News, เนชั่นทีวี, Now 26

วิทยุ (6 หน่วยงาน) : สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย, NBC, INN New, สจร FM 99.5, สรร FM 106.5

หนังสือพิมพ์ (6 หน่วยงาน) : หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ, หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ, หนังสือพิมพ์แนวหน้า, หนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจ, หนังสือพิมพ์มติชน, หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

นิตยสาร (1 หน่วยงาน) : Green Network, วารสารไฟฟ้า และอุตสาหกรรม, Engineering Today, สมาคมวิชาชีพ, หน่วยงานราชการส่วนกลาง, บริษัทนิติบุคคล (10 หน่วยงาน): กรมทางหลวงชนบท, สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์, สมาคมวิศวกรที่ปรึกษา, บริษัท โปรเจค แพลนนิ่ง เซอร์วิส จำกัด (มหาชน), กระทรวงคมนาคม, สมาคมวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ (วสท.), การประปานครหลวง, สมาคมช่างเหมาไฟฟ้าและเครื่องกลไทย, บริษัท โตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด

สภาวิศวกรขอขอบคุณสมาคมวิชาชีพ หน่วยงานราชการส่วนกลาง บริษัทนิติบุคคล ที่ให้เกียรติร่วมสนับสนุนชมอาหาร และของขวัญ สำหรับสื่อมวลชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสภาวิศวกร จะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านอีกในโอกาสต่อไป

ข่าวประชาสัมพันธ์

COUNCIL OF ENGINEERS
Presents

COE ANNUAL SEMINAR 2015

สัมมนาใหญ่สภาวิศวกร ประจำปี 2558

ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ สุขุมวิท 11 กรุงเทพมหานคร

AUGUST 14 - 15, 2015

เข้าร่วมสัมมนาฟรี!! 14-15 สิงหาคม 2558
"พบกับบุรุษสภาวิศวกรและสมาคมวิชาชีพ"

● 14 สิงหาคม 2558
สถานการณ์พลังงานและภัยพิบัติในประเทศไทย
โดย นายสมิต ธรรมบุตร นายประพนธ์ ราชโชติ ครอบศิริวงศ์ศักดิ์
กรณีศึกษาอาคารเขียวในประเทศไทย
โดย นายสมิต ธรรมบุตร

เทคโนโลยีอาคารเขียวในประเทศไทย
โดย สมชาย หนูพันธ์ วิจัยเนชั่น

หลักเกณฑ์ราคากลางการจ้างที่ปรึกษา
(ตามมาตรฐานกลางเรื่องอำนวยการแปลราคาแบบวิศวกรรม)
โดย นายสุวัฒน์ ใจศิริพันธ์ นายกสมาคมวิชาชีพจังหวัดแห่งประเทศไทย

● 15 สิงหาคม 2558
การขอรับใบอนุญาต ระดับสามัญวิศวกร
โดย นายสุวัฒน์ ใจศิริพันธ์ สรรพบุรุษ สภาวิศวกร ครอบศิริวงศ์ศักดิ์ นายสมิต ธรรมบุตร

การขอรับใบอนุญาต ระดับสามัญวิศวกร
โดย นายสมิต ธรรมบุตร นายประพนธ์ ราชโชติ ครอบศิริวงศ์ศักดิ์ นายสมิต ธรรมบุตร

วิศวกรไทย ก้าวไกลสู่วิศวกรวิชาชีพอาเซียน
โดย นายภาณุชัย จันทราวุฒ นายวิฑูรย์ เป็นจิตติสง

เกณฑ์การนำ CPD มาใช้กับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
โดย ศ.ดร.อมร ติงคานนท์

การขอรับใบอนุญาต ระดับสามัญวิศวกรพิเศษ
โดย นายพิชิตพงษ์ คุ้มคำ

ความปลอดภัยทางด้านอัคคีภัยในการใช้อาคาร
โดย นายประสิทธิ์ จันทราวุฒ นายสุวัฒน์ ใจศิริพันธ์ นายสมิต ธรรมบุตร

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่
www.coe.or.th

TEMCA Anniversary 2015

TECH SKILLS COMPETITION 2015

การแข่งขันทักษะฝีมือแรงงาน

TEMCA FORUM 2015

การประชุมสุดยอดผู้นำด้านวิศวกรรม

งานสัมมนาที่จับต้องได้

สมาคมฯ เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมาคมฯ อาเซียน AFEEC & FAPECA 2015

งานเดียวที่รวมกลุ่มผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้รับเหมา ในแวดวงไฟฟ้าและเครื่องกล มากที่สุดในเมืองไทย

ทั้งหมดนี้เพื่ออยู่ทำงาน

TEMCA FORUM & EXHIBITION 2015 PATTAYA

FORUM & EXHIBITION 2015

21-22 สิงหาคม 2558

โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ ซิตี้ จอมเทียน พัทยา

จัดโดย... สมาคมช่างไฟฟ้าและเครื่องกลไทย
Thai Electrical & Mechanical Contractors Association
Tel : 02-285-4287, 02-285-4546-7 E-mail : temcathai@yahoo.com

temcathai.com

รถยนต์ไร้คนขับ จากภาพยนตร์ไซไฟสู่ท้องถนน คุณว่าพร้อมหรือยัง?

ใครที่ชอบภาพยนตร์ไซไฟ แบบล้ำอนาคต คงจำฉากการไล่ล่าของหุ่นยนต์ กับ พระเอก ในเรื่อง i-Robot ซึ่งนำแสดงโดยวิล สมิท ได้ดี ซึ่งรถที่ วิล สมิท ขับใน ภาพยนตร์ดังกล่าวนี้ สามารถขับเองได้ แค่บอกสถานที่ที่จะไป มันก็จะเดินทางไป ตามระบบอัตโนมัติอย่างปลอดภัย แถมในจังหวะคับขัน ยังสามารถเปลี่ยนโหมด กลับมาขับแบบปกติได้อีกด้วย หลายๆ คนคงคิดว่าเรื่องเหล่านั้นคงเป็นเรื่องเพ้อฝัน และไม่สามารถเป็นจริงได้ในช่วงชีวิตเรา แต่ในความเป็นจริงกลับสวนทางกัน เพราะ ในช่วงเวลาหลายปีที่ผ่านมา ค่ายรถยนต์หลายค่ายได้พัฒนารถยนต์ต้นแบบที่สามารถ ขับเองได้ แม้จะไม่ 100% แต่ก็สามารถขับไปจอดเองได้ หรือแม้แต่ สามารถขับ ตามรถคันหน้าโดยรักษาระยะห่างได้เองโดยอัตโนมัติไปตลอดระยะทาง เบรกเอง เร่งความเร็วเองได้ อย่างที่เราได้เห็นในรถยนต์ Volvo รุ่นใหม่ๆ บางรุ่น ที่ Volvo เองก็กล้าที่จะใส่ Option นี้มาในรถเพื่อการพาณิชย์แล้ว แต่เบื้องหลังของรถยนต์ เหล่านี้ ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของอุปกรณ์ต่างๆ มากมาย ทั้งระบบเรดาร์ โซนา GPS เซ็นเซอร์ต่างๆ รวมถึงระบบกล้อง และตัวประมวลผล และระบบ Image Processing ที่ล้ำยุค ซึ่งจะต้องทำงานได้รวดเร็วเพื่อประมวลผลจากสิ่งที่ เห็นอยู่ตรงหน้า และจะต้องตัดสินใจทำอย่างหนึ่งอย่างใดนั้น ก็ต้องพึ่งระบบ คอมพิวเตอร์ความเร็วสูง และโปรแกรมคำสั่งที่ซับซ้อน

โดยรถที่ถือเป็นรถยนต์ไร้คนขับนั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 1984 โดยเป็นโครงการของ มหาวิทยาลัย Carnegie Mellon ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของรถยนต์ ไร้คนขับ นับมาถึงปัจจุบัน ค่ายรถยนต์หลายยี่ห้อก็ได้พัฒนารถยนต์ต้นแบบของตน ไม่ว่าจะเป็น GM, Mercedes-Benz, Audi, Nissan, BMW, Renault, Tesla และรวมไปถึง Google ซึ่งไม่ใช่ผู้ผลิตรถยนต์ก็เพิ่งประกาศตัวว่าจะผลิตรถไร้คนขับ ขายจริงในปี 2020 และกำลังมีการทดสอบนำรถยนต์ไร้คนขับที่พัฒนาขึ้นเองมา วิ่งทดสอบบนท้องถนนจริง ในครั้งนี้ จะใช้รถยนต์ไร้คนขับมาทดสอบถึง 25 คัน คุมความเร็วไม่เกิน 25 ไมล์ต่อชั่วโมง และรถทุกคันจะมีผู้โดยสารนั่งอยู่ด้วย

ซึ่งเมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา Google เผยสถิติการทดสอบรถยนต์ไร้คนขับของ Google ตลอด 6 ปี เป็นระยะทางกว่า 1.7 ล้านไมล์ พบอุบัติเหตุขึ้น 11 ครั้ง โดยเหตุการณ์ ทั้งหมดนี้ รถยนต์ไร้คนขับ ไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุบนท้องถนนเลย แม้แต่ครั้งเดียว และเหตุการณ์อุบัติเหตุทั้งหมดเกิดจากรถคันอื่นขับรถชนด้านหลัง ของรถยนต์ไร้คนขับ ระหว่างรอสัญญาณไฟจราจรบริเวณทางแยก ก็แอบสงสัยว่า ไอ้ที่เราขับเองอยู่ทุกวันนี้ มันอันตรายกว่ารถยนต์ไร้คนขับหรือไม่

อีกไม่กี่ปีข้างหน้าเราคงจะได้คำตอบอย่างแน่นอน และในอนาคต ที่สุดแล้ว มนุษย์อย่างพวกเราอาจจะมีโอกาสได้ขับรถกันอีก เพราะถือว่ามีความเสี่ยงมากกว่า ให้รถยนต์ไร้คนขับขับก็เป็นได้นะครับ

Cr : <https://www.google.co.th/search?q=self+driving+car&biw=1600&bih=799&tbn=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ei=fCnVvc6TF8a1uQSdtYDwBQ&ved=0CCKQsAQ#>, <http://www.fastcodesign.com>, <http://www.cars-show.org/cars/gm-en-v-self-driving-electric-vehicle.html>

COE Thailand

Application ของสภาวิศวกร บน Smart Phone/Tablet
สภาวิศวกร (Council of Engineers)

Free

New สภาวิศวกร ในรูปแบบแอปพลิเคชันจะได้ไม่พลาดข่าวสารดีๆ จากสภาวิศวกร ดาวน์โหลดได้แล้วบนมือถือ ทั้งระบบ iOS และ Android ค้นหา App 'COE Thailand' หรือ สแกน QR Code เพื่อดาวน์โหลด Application

สำหรับ iOS

สำหรับ Android

